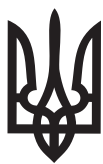
СЕРЕДА, 15 ЛЮТОГО 2006 РОКУ ■ № 29 (3779)



ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України



Підводні камені для газових угод



Ранкове засідання 14 лютого

Учора Верховна Рада заслухала інформацію про роботу Кабінету Міністрів України із забезпечення потреб України природним газом та у сфері енергозбереження. Ще одна тема — реалізація законодавства в агропромисловому секторі та стан підготовки до весняно-польових робіт.

В. о. Прем'єр-міністра під час виступу поінформував парламентаріїв про перебіг газового протистояння. «Уряд усвідомлює наявність ризику у взаємовідносинах між українською і російською стороною і необхідність удосконалення діючої нормативної бази стосовно подальшого врегулювання відносин у сфері транзиту і постачання природного газу в Україну», — зазначив Юрій Єхануров. Водночас він повідомив, що російську сторону перестав влаштовувати запропонований нею ж посередник — компанія «Росукренерго» і додав, що всі проблемні питання повинні бути враховані і не викликати сумнівів з приводу способу їх вирішення. «Тому з огляду на це уряд України має на меті направити на ім'я керівництва російського уряду листа. У ньому, зокрема, за словами Ю. Єханурова, висловлюватиметься згода на заміну цього посередника, якщо він перестав влаштовувати російську сторону. Юрій Єхануров зазначив, що результатом нинішнього перехідного періоду має стати програма енергозбереження. «Споживання газу має скоротитися до рівня лімітів, — сказав він. — Однак про штучне скорочення використання газу не йдеться». За словами в. о. Прем'єр-міністра, країні необхідне енергозбереження і водночас ефективне використання енергоресурсів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.



СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Поліський краю, дорогий

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин відвідає Житомирщину. На нього чекають, зокрема, в Попільнянському районі.

Тут, у приватній агрофірмі «Єрчики», господарює перший і поки що єдиний в області Герой України Володимир Дідківський. Та це не єдине господарство в районі, яке відоме своїми здобутками. Є чим похвалитися і трудівникам сусіднього Ружинського району, куди також завітає Голова Верховної Ради. Але чому в нас так непросто жити навіть тим, хто вийшов на європейські показники у виробництві продукції, чому переважна більшість сільгосппідприємств у кращому разі зводить кінці з кінцями? Це одна з проблем, які порушуватимуться під час зустрічей В. Литвина з трудівниками області, що триватимуть і завтра.

Підсумки перегонів визначать громадяни

***Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся зі співдоповідачками Моніторингового комітету Парламентської асамблеї Ради Європи* Ренате Вольвенд та Ханне Северинсен (на знімку).**

Глава парламенту подякував співдоповідачкам за «принципову позицію, яка підштовхує нас до активної роботи». «Для нас є вкрай важливим сам процес виборчої кампанії, а результат визначать люди», — зазначив він.

Володимир Литвин поінформував про намір парламенту створити комісію для спостереження за виборами. Х. Северинсен і Р. Вольвенд обговорили з Головою Верховної Ради України хід підготовки до виборів та умови їх проведення відповідно до демократичних критеріїв.



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що більше не доведеться вносити зміни до виборчого законодавства. Щоправда, не виключив остаточно такої можливості в разі, якщо ЦВК знову звертатиметься до парламенту з проханням щодо певних роз'яснень та уточнень. «У цьому я повністю покладаюсь на ЦВК», — додав Володимир Литвин.

Хто побудує саркофаг?

Учора в Лондоні на засіданні Асамблеї країн-донорів планували оголосити переможця тендера на будівництво нового укриття над зруйнованим 4-м енергоблоком Чорнобильської АЕС. Серед претендентів — консорціум на чолі з американською компанією SHM2HILL і французький консорціум NOVARKA.

У травні 2005 року країни-донори Чорнобильської атомної електростанції зобов'язалися виділити близько 200 мільйонів доларів на будівництво нового безпечного саркофага. Міжнародним чорнобильським фондом «Укриття», до якого входять 28 країн, керує Європейський банк реконструкції і розвитку (ЄБРР). Загальний обсяг зібраних ним коштів уже досяг мільярда доларів. У фінансуванні проекту беруть участь країни «великої вісімки», Євросоюз та Україна. У фонді пояснюють, що гроші буде спрямовано на будівництво нового саркофага, яке планують почати в 2007-му, а завершити в 2008—2009 роках.

■ **НОВИНИ**

В Алчевську досі надзвичайний стан

Із 836 житлових будинків 717 уже опалюються, ще 119 відремонтовані й готові прийняти тепло. Голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль вважає, що завдання, поставлені Президентом Віктором Ющенком з відновлення теплопостачання в Алчевську, виконано. Однак під час аварійних робіт установлено, що 134 будинки післявоєнної забудови взагалі не опалювались від трьох до десяти років, і їх мешканці перебивались електрообігрівачами чи «буржуйками».

(Закінчення на 4-й стор.).

Конвеєр для золота

ВАТ «Азовмаш» (Маріуполь) розпочало складати конвеєр для транспортування скельної породи на замовлення Навоїйського гірничо-металургійного комбінату (Узбекистан). Агрегат є продовженням комплексу, який торік маріупольці відправили узбецьким золотодобувачам. До нього входить унікальний крутопохилий конвеєр, здатний піднімати руду на висоту 27 метрів. Застосування усього комплексу дасть можливість гірникам економити до 200—300 літрів пального лише на 150 тоннах вантажу. «Азовмаш» залишається однією із найбільших у світі компаній, які постачають обладнання для гірників. Сім унікальних роторних екскаваторів продуктивністю 5250 тонн на добу успішно працюють у Росії, Казахстані та Україні, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

■ **ПАМ'ЯТЬ**

Герої не вмирають

Сьогодні виповнюється сімнадцять років, як останній БТР перетнув афгансько-узбецький кордон. За десять років, поки тривала ця війна, через її горнило пройшли майже 150 тисяч українців. 3 290 наших співвітчизників не повернулися додому. 4 687 залишилися інвалідами. Поминальні заходи сьогодні відбудуться по всій Україні: в Києві, Автономній Республіці Крим, обласних центрах, містах і селах.

Цим трьом «афганцям» пощастило залишитися живими. Але і після війни вони на лінії вогню — обрали професію рятувальника. Три БТРи змінив за службу в Афганістані тодішній рядовий Юрій Кравченко **(на знімку в центрі)**, тепер він — майор внутрішньої служби, начальник Нахімовського РВ УМНС України в Севастополі. В останній день перебування на афганській землі, вже в аеропорту, вибухова хвиля дістала майора Миколу Діденка **(праворуч)** — зараз він завідувач пожежно-рятувальної виставки УМНС. Потрапивши в засідку, командир взводу старший лейтенант Сергій Гранкін **(ліворуч)** під шквальним вогнем «душманів» танком витягував БТР, що вибухнув, з бойовими друзями. Сьогодні офіцер у відставці працює в спеціальному секторі севастопольського УМНС.



Фото Сергія КУРОЧКІНА (УМНС).

Продовження теми читайте на 3-й сторінці.



Голова ЦВК Ярослав ДАВИДОВИЧ: «До 18 лютого мають бути сформовані дільничні виборчі комісії, однак до сьогодні немає остаточної ясності стосовно їх формування» («Інтерфакс-Україна»)

КОРОТКО

■ На Запоріжжі на посаду міського голови зареєстровано 22 кандидати.

■ До кінця тижня українська делегація вирушить на переговори з газових питань до Туркменистану.

■ У Чехії перевіряють гуртожиток, де проживають українські заробітчани.

■ У Львові порушено справу проти підприємця, який незаконно використовував товарний знак відомої тютюнової компанії.

■ На Луганщині затримано контрабандні автозапчастини на суму більш як 300 тис. грн.

■ Суд зупинив ряд рішень Нацради з телерадіомовлення щодо каналу ТЕТ.

ПОЛІТИКА

СЕРЕДА, 15 ЛЮТОГО 2006 ■ № 29 (3779)

Фонд держмайна пропонує в 2006 році виставити на продаж «Луганськтепловоз», «Сумихімпром», «Украгромашінвест» та «Об'єднання Азот» («Інтерфакс-Україна»)

Народний депутат Віктор ТУРМАНОВ: «На багатьох підприємствах вугільної промисловості не виплачено заробітну плату за листопад 2005 року, не виконуються зобов'язання уряду з держпідтримки вугільної промисловості» («УРА-інформ»)



■ У НОМЕР

Ніщо не вплине на партнерські відносини

Політичний діалог між Україною та Латвією набув якісного звучання, динамічно розвивається, і у цьому є й заслуга парламентів обох держав, — наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин в інтерв'ю журналістам після зустрічі зі Спікером Саейму Латвійської Республіки пані Інгрідою Удре. «Ми єдині в тому, що в нас є всі необхідні передумови для активізації двостороннього співробітництва у політичній, економічній і гуманітарній сферах, є хороша основа для посилення взаємодії парламентських структур у міжнародних регіональних парламентських організаціях», — сказав В. Литвин.

Основною темою переговорів був подальший розвиток двосторонніх міжпарламентських відносин. І. Удре назвала візит до України «довгоочікуваним», також високо оцінила рівень міжпарламентської співпраці й поінформувала про латвійський досвід євроінтеграції. За її словами, Латвійська Республіка готова поділитися своїм досвідом з іншими країнами, які обрали для себе шлях наближення до Європейського союзу (Латвія приєдналася до ЄС у 2004 р.).

Представники латвійського і українського парламентів говорили про потребу активізувати подальшу співпрацю на рівні комітетів, «груп дружби», апарату.

Обговоривши внутрішнє становище у кожній з країн, В. Литвин інформував латвійську колегу про політичні процеси в Україні, пов'язані з майбутніми парламентськими виборами. «Ми були єдині в тому, що бачимо вибори як важливий крок на шляху подальшого демократичного становлення України, що ці вибори дадуть змогу мати реально сформовану владу з урахуванням вимог суспільства, бачення розвитку країни нашими громадянами», — зазначив Голова ВР і запевнив, що результати виборів не змінять принципових засад дружніх партнерських відносин між Україною та Латвійською Республікою.

У свою чергу, пані Інгріда Удре в інтерв'ю журналістам також визнала, що між Україною та Латвією на рівні парламентів «склалися дуже хороші відносини», чому сприяє підписаний між Верховною Радою та Саеймом Меморандум про співпрацю. У жовтні в Латвії також пройдуть парламентські вибори, а досвід Латвії, на думку пані І. Удре, може бути корисним для України ще й тому, що ця держава з часів її заснування завжди була парламентською республікою. І саме парламент вирішує всі основні питання у державі, обирає і президента, і прем'єра.

Спікер Саейму Латвійської Республіки пані Інгріда Удре зробила запис у Книзі Почесних гостей Верховної Ради України.

Відповідаючи на запитання журналістів, Голова Верховної Ради заперечив начебто існування в Україні парламентської кризи. «Кризи немає, бо парламент працює і приймає рішення, — наголосив В. Литвин. —Є, мабуть, політичне ускладнення у взаємовідносинах парламенту та уряду — ця проблема існує, я згоден».

Юліана ШЕВЧУК.

На здобуття Національної премії ім. Т. Шевченка

Світ поезії Петра Перебийноса

Перечитуючи поезію Петра Перебийноса, я намагався прилучити його до якоїсь плеяди відомих сучасних майстрів віршованого слова, скажімо, до шістдесятників чи до наймодернішого покоління наших поетів, але в мене ця справа не виходила. Отже, я хотів би сказати насамперед, що за ознакою філософського настрою, за тужливим, але спокійним ставленням до минущості справжнього та уявного людського життя, за способом лаконічного й чіткого вислову поезія Петра Перебийноса — це неповторний, самодостатній світ із своїм, як сказав про це Михайло Слабошпицький, універсальним змістом.

Звичайно, як і в кожного справжнього поета, у Петра Перебийноса є багато улюблених тематичних кіл. Наприклад, тема його малої батьківщини із селом Слободою і річкою Мурашкою, тема історичного роду з козацьким отаманом Перебийносом, тема його батька, що пройшов війну, але був убитий бандитами, його страдженної матері, зустрічі з людськими добрими і недобрими натурами. Ці теми, як правило, трактовані з позиції відчуття присутності в душі поета універсуму, чогось вищого за його життєві пригоди і митарства.

(Закінчення на 9-й стор.).

■ СПІВЧУТТЯ

Працівники Відділу з питань звернень громадян апарату Верховної Ради України висловлюють глибоке співчуття головному консультанту Желих Наталії Михайлівні в зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька, **Михайла Івановича.**

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України висловлює глибоке і щире співчуття народному депутатові України Носенку Миколі Петровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері **Валентини Григорівни.**

Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, транспорту, житлово-комунального господарства і зв'язку поділяє біль утрати з приводу передчасної смерті

НОСЕНКО Валентини Григорівни — матері народного депутата України Носенка М. П. — і висловлює глибоке співчуття її рідним і близьким. Світла пам'ять про В. Г. Носенко назавжди збережеться в серцях усіх, хто її знав.

Підводні камені для газових угод

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 лютого

(Початок на 1-й стор.).

Що ж стосується ціни на газ, то, за словами в. о. міністра економіки Арсенія Яценюка, на цьому етапі прийнятна ціна на газ становить 110 доларів за тисячу кубометрів. Таких висновків міністерство дійшло після зустрічі з усіма суб'єктами економічної діяльності. Усі інші пропозиції є неприйнятними, констатував А. Яценюк. «З огляду на це, — зазначив він, — уряд встановив граничні ціни на природний газ у розмірі 110 доларів терміном на 5 років». Це рішення, за словами в. о. міністра, обмежує діяльність будь-яких суб'єктів з реалізації газу на українському ринку і є обов'язковим до виконання для всіх. Водночас, як повідомив А. Яценюк, уряд пропонує ухвалити закон, який передбачає введення лімітів для споживачів. До того ж понадлімітне споживання має штрафуватися.

В. о. міністра фінансів Віктор Пинзеник повідомив, що під час роботи з підготовки держбюджету на 2006 рік ціна на газ ще не зросла, проте Міністерство фінансів заклало захисні механізми в бюджет, що дасть можливість уникнути економічної кризи.

Він також повідомив, що за умови, якщо не зміниться ціна на газ для населення і підприємств, внесення змін у держбюджет можна уникнути.

В. о. міністра фінансів звернув увагу на підводні камені в газовій угоді: «У нас немає чіткої ціни на газ. До того ж вона може змінюватися російською



Зарема КАТУШЕВА

стороною в односторонньому порядку, причому заднім числом, у той час як ціна на транзит може змінюватися тільки в двосторонньому порядку».



Орест КЛИМПУШ

На думку парламентаріїв, зокрема, Андрія Клюєва (фракція «Регіони України»), нові газові угоди можуть спричинити загальну економічну кризу в Україні. «Нові ціни на газ — це крок до інфляції, який негативно вплине на бюджети всіх рівнів», — наголосив депутат.

А ось інформації про справжніх власників компанії «Росукренерго» парламентарі так і не почули. Як зазначив в. о. голови Антимонопольного комітету Ю. Кравченко, комітет за законом не має права розголошувати інформацію, позначену як секретна.

Врешті, сесія ухвалила постанову «Про роботу Кабінету Міністрів із забезпечення потреб України природним газом і у сфері енергозбереження та про стан виконання постанови Верховної Ради від 19 січня 2006 року № 3387-4 «Про некваліфіковані дії органів виконавчої влади із забезпечення споживачів України природним газом». У ній, зокрема, зазначено: уряд ігнорує прийняті Верховною Радою рішення, не вживає адекватних заходів реагування. Документ зобов'язує Кабінет Міністрів невідкладно забезпечити виконання постанови Верховної Ради № 3387-4 та надати Верховній Раді тексти всіх міжнародних договорів, контрактів і протоколів, укладених у 2006 році з поставок в Україну природного газу та транзиту газу територією України.

А доповідь в. о. міністра аграрної політики Олександра Баранівського була оптимістична. За його словами, торік було утворено аграрний фонд і аграрну біржу. Щойно створений фонд, зазначив він, надав державних позик товаровиробникам на суму 278 мільйонів гривень. Нині запаси продовольчого зерна становлять майже 6 мільйонів тонн за потреби 2 мільйони. «Якщо в якомусь регіоні і зросли ціни на хліб, то причина того — неритмічна робота місцевих адміністрацій», — зауважив О. Баранівський. Водночас в. о. міністра повідомив, що в Україні вироблено 1,9 мільйона тонн цукру, а виробництво соняшнику зросло в 1,5 разу і становить 4,7 мільйона тонн. Проте народних депутатів цікавило питання: чому, якщо майже за всіма показниками відбувається приріст, зростають ціни? За словами О. Баранівського, ціна на цукор піднялася через підвищення його ціни на світовому ринку. Вартість цукру на внутрішньому ринку знизиться, якщо зупинити ма-



Олена БОНДАРЕНКО

совий його експорт, переконаний в. о. міністра.

Утім, ухвалити постанову з цього питання парламентарії не змогли і домовилися, що відповідний документ приймуть наступного вівторка.

Сесія створила тимчасову спеціальну комісію з моніторингу виборчого законодавства.

А на початку ранкового засідання народні депутати привітали своїх колег Ореста Климпуша, Олену Бондаренко та Зарему Катушеву з днем народження. Головуючий також оголосив про розпуск фракції «Єдина Україна» і про входження Богдана Губського, Олександра Єдіна, Євгена Константинова, Сергія Осики, Петра Кузьменка та Євгена Сігала до фракції «БЮТ».

Олена ГОРБУНОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ ФОТОФАКТ

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин привітав з 95-річчям і вручив Почесну Грамоту Верховної Ради України міністру культури УРСР у 1956-1971 роках Ростиславу Бабійчуку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ВИБОРИ-2006

Агітують у ... храмах

Центральна виборча комісія 19 лютого о 10.00 проведе жеребкування з визначення черговості політичних партій і виборчих блоків у виборчих бюлетенях. Про це **повідомив голова Центральної виборчої комісії Ярослав Давидович.**

* * *

Опозиційний блок «НЕ ТАК!» готує звернення до Парламентської асамблеї Ради Європи щодо використання українською владою «маніпулятивного адміністративного ресурсу». Зокрема, йдеться про втручання у виборчий процес керівників влади на місцях, рознарядки на кількість голосів виборців у регіонах для провладних політичних сил. Про це **повідомив на прес-конференції народний депутат, представник блоку «НЕ ТАК!» Степан ГАВРИШ**. Він заявив, що блок підніматиме перед ПАРЄ питання про «дискримінацію за мовною ознакою». Деякі канали, за його словами, відмовляють блоку «НЕ ТАК!» у розміщенні політичної реклами російською мовою.

* * *

Жодних об'єднань між політичними силами, які йдуть на вибори, до 26 березня вже бути не може, **заявив на засіданні прес-клубу реформ у Кіровограді один з лідерів Українського народного блоку Костенка—Плюща народний депутат Іван Плющ.** За його словами, партії та блоки вже офіційно зареєстровані як суб'єкти виборчого процесу, тому говорити про співпрацю можна буде лише у складі нового парламенту.

* * *

Лідер партії «Європейська столиця» Лев Парцхаладзе готовий виплатити 1 млн. грн. постраждалим від діяльності групи компаній «Еліта-центр», **повідомляє прес-служба блоку «Київ — Європейська столиця».**

* * *

Громадянський блок «ПОРА—ПРП» ініціює створення «помаранчевої коаліції» без розподілу посад, **заявив у Чернігові голова партії «Реформи і порядок» Віктор Пинзеник**. За його словами, «політиків має об'єднати не бажання поділити посади, а намір змінити в країні життя».

* * *

Проводити політичну агітацію у церкві — неприпустимо і неетично. Так **прокоментував керівник виборчої кампанії блоку «Наша Україна» в Запорізькій області Юрій Артеменко** нещодавній візит Віктора Януковича до однієї із запорізьких церков, що належить до УПЦ (Московський Патріархат), під час якого віруючих агітували голосувати за Партію регіонів.

За повідомленням власних кореспондентів, інформагентств та прес-служб політичних сил.

«У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Ключковського Ю. Б.:

Бабухи Миколи Анатолійовича (номер посвідчення 244/11),

Платонової Тетяни Леонідівни (номер посвідчення 244/27),

Безверхої Анастасії Олександрівни (номер посвідчення 244/30);

народного депутата України Томича І. Ф.:

Мельничука Григорія Васильовича (номер посвідчення 285/38);

народного депутата України Шевченка О. О.:

Хорішка Анатолія Ілліча (номер посвідчення 39/38).

Управління кадрів».

Свято зі сльозами на очах

■ ПАМ'ЯТЬ

У столиці в 17-ту річницю виведення військ з Афганістану будуть покладені вінки і квіти до Меморіалу загиблим воїнам-інтернаціоналістам. За участі керівників країни і міста в церкві Воскресіння Христового відбудеться жалобна панахида. В Українському будинку працює виставка «Афганістан — український рахунок». А учасники цієї жорстокої і невиправданої війни згадають минуле. Вшанують пам'ять бойових товаришів.

І поговорять про проблеми. Союз ветеранів Афганістану заявляє, що вже стало поганою традицією, коли скорочуються витрати на медичне забезпечення ветеранів, їх соціальну і психологічну реабілітацію. Не розв'язуються житлові питання.

Війна з пам'ятниками триває

Нещодавно в Одесі в парку імені Шевченка вандали осквернили пам'ятник воїнам-афганцям. Бронзову фігуру солдата облили монтажною піною, а на пам'ятнику і стелі з'явилися образливі написи.

Війна з пам'ятниками в Одесі триває вже багато років. Якось невідомі поглумилися з пам'ятника козацькому отаману Антонові Головатому, потім украли чавунну палицю з пам'ятника Пушкіну. На жаль, міліція Приморського району Одеси, а саме тут зосереджені основні пам'ятники міста, не може справитися з безчинством вандалів і традиційно скаржиться на погане фінансування.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

■ ФОТОФАКТ



Фото Олега СНІТОВСЬКОГО (Укрінформ).

На крайню материкову точку Європи — мис Нордкап, що в Норвегії, вирушив на своєму мотоциклі мешканець Тернополя Роман Мартинюк. У його планах — за 20 днів пройти більш як 10 тисяч кілометрів, установити світовий рекорд у подоланні такої відстані в зимовий період на мотоциклі. Він майстер спорту з автомототуризму, триразовий рекордсмен України.

З місця в кар'єр

Учора в Києві відбулося перше засідання підкомісії з питань функціонування Чорноморського флоту РФ і його перебування на території України. Переговори розпочалися з того, що українська сторона зажадала від Москви пояснень з приводу нещодавнього інциденту біля маяка «Херсонеський». Київ обурений подіями, що сталися під час мирної акції громадян біля воріт маяка, коли невідомий чоловік у цивільному вирвав із рук учасника акції державний прапор України і учинив акт наруги над прапором. МЗС заявило протест проти використання грубої сили стосовно українських громадян, а також проти неповаги до державного прапора.

Російську частину підкомісії очолив статс-секретар — заступник міністра закордонних справ Григорій Карасін, українську — перший заступник міністра закордонних справ Володимир Огризко. Сторони обговорили комплекс невирішених практичних питань. Зокрема, про навігаційно-гідрографічне забезпечення безпеки мореплавання у Чорному й Азовському морях, про заміну озброєнь і військової техніки ЧФ РФ на території України, про проведення інвентаризації земельних ділянок, переданих в оренду Росії для потреб ЧФ відповідно до «базових» угод.

«Відлига» у московські морози

14 лютого 50 років тому почав роботу історичний XX з'їзд КПРС, який завершився «секретною» доповіддю Хрущова, що розвінчав культ особи Сталіна. У центрі Москви, в Історичному музеї, відкрито виставку, присвячену цій події.

Виставку музейники назвали «Відлига». Її експозиція доволі біднувата, в ній не знайшлося місця навіть знаменитому хрущовському капцеві, яким радянський партійний лідер в серцях бив по столу на засіданні ООН. Щоправда, є вишиванка Микити Сергійовича, його капелюх.

Ось дивлюся я на посвідчення, видане Раді Хрущовій, і дивуюся. Дочка всемогутнього Першого секретаря КПРС працювала скромним завідувачем відділу журналу «Наука і життя». Ви можете собі уявити нащадків сьогоднішніх правителів — що в Україні, що в Росії — в такій ролі? Я — ні.

Але це все деталі. Головна заслуга XX з'їзду, і в цьому сенсі він справді історичний: перервалася, щоб більше вже ніколи не повторюватися в тій її непоясненній, нелюдській жорстокості, нескінченна низка репресій. Ув'язнені почали повертатися з таборів. Люди знову відчули себе людьми, нехай і досить відносно.

У пору «відлиги» також побачило світ чимало справжніх творів літератури — від «Майстра і Маргарити» до «Одного дня Івана Денисовича». І за все це я особисто перед Микитою Сергійовичем готовий зняти капелюха.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

■ ФОТОФАКТ



У світлиці Національної спілки журналістів України відбулася робоча нарада з обговорення та узгодження пропозицій щодо роздержавлення ЗМІ та проведення експерименту в окремих редакціях комунальних друкованих засобів масової інформації.

На знімку: **заступник директора департаменту з розвитку соціальної і гуманітарної сфери Мінекономіки України Руслан Дорошкевич, голова НСЖУ Ігор Лубченко та референт НСЖУ Юрій Михайличенко (справа наліво). На передньому плані — перший заступник голови Держтелерадіо України Анатолій Мураховський.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Труба по-новому

На Харцизький трубний завод, що на Донеччині, надійшла перша партія обладнання для нової лінії з виробництва одношовних труб діаметром 711-1422 міліметри. А зробила це швейцарська фірма «Haeusler AG Duggingen». Всього до кінця року завод отримає три партії обладнання. Загальна вартість інвестиційного проекту з будівництва нової лінії — 25 мільйонів доларів США. Будівництво нової лінії, яку планують запустити в четвертому кварталі, істотно збільшить сортамент продукції. Адже тут виготовлятимуть труби, які відповідають усім сучасним вимогам замовників.

Ліна КУЩ.

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАН

Розпочато роботи зі збагачення урану

Тегеран офіційно підтвердив, що на ядерному об'єкті Натанз відновлено роботи зі збагачення урану. Про це у вівторок заявив журналістам заступник секретаря Вищої ради з національної безпеки Ірану Джавад Ваїді. Він підкреслив, що відповідне розпорядження Організації з атомної енергії Ірану дав іранський президент Махмуд Ахмадінежад.

ІРАК

Хуссейн оголосив голодовку

У Багдаді відновилося засідання суду в справі екс-президента Саддама Хуссейна і сімох колишніх вищих чиновників. Увійшовши до залу суду, Хуссейн почав викрикувати гасла. Крім того, екс-президент Іраку заявив, що він і ще семеро підсудних уже три дні голодують на знак протесту проти поганого поводження з ним. Хуссейн обвинувачує співробітників суду в примусовому приведенні на засідання суду.

США

Масштабна аварія

У штаті Мічиган через погані погодні умови сталася масштабна аварія. Одна в одну по ланцюжку врізалося 86 машин. Обійшлося без жертв, поранено 25 осіб. Нині багато районів Америки перебувають у владі циклону. Сильні сніжні бурі супроводжуються ожеледдю. У Нью-Йорку випало понад 70 сантиметрів снігу. Скасовано більшість авіарейсів, не ходять потяги, закрито зоопарки і ботанічні сади. Більш як 200 тисяч будинків залишилися без світла.

АФГАНІСТАН

Загинули американські солдати

Броньований джип з американськими солдатами вчора під час патрулювання в афганській провінції Урузган потрапив у засідку. Машина підірвалася на бомбі, а потім її ще й обстріляли з автоматичної зброї і гранатометів. У результаті загинули четверо військовослужбовців армії США.

■ ТЕМА

Нижче пояса!

Саме такого удару завдано інвесторам, котрі вклали гроші в спорудження житла компанією «Еліта-центр». Держава в особі Київської міської державної адміністрації каже, що це — вина шахраїв. А також ... самих громадян, які начебто погналися за «халявними» цінами на квартирні метри. Завданий удар я порівняла б хіба що з боксерськими братів Кличків: після таких підвестися майже неможливо.

Тому влада має зробити з цієї історії щонайсерйозніші висновки — цілком конкретні й на законодавчому рівні. Пошилася на власний досвід стосунків з будівельними компаніями, оскільки довелося впродовж минулого року будувати квартиру. Спочатку я переказала гроші в банк під досить високий, але цілком легальний відсоток. Запитання, які мою гаранті, викликало саркастичну усмішку в банківського службовця: жодних, бо в Україні лише в кількох банків є відповідне міжнародне страхування, але й відсотки там дають мізерні. Мабуть, мене теж можна звинуватити в гонитві за «халявними» цінами...

Й саме тоді в країні сталися форс-мажорні (фарс-мажорні?) обставини — помаранчева революція, і мій депозитний рахунок заблокував НБУ. Водночас трапилася нагода придбати квартиру за моїми статками, але мої гроші були вже й не мої. Чому я постраждала, наче злочинець — таємниця. За місяць рахунки розблокували, але й вартість квадратних метрів підстрибнула мало не вдвічі й на покупку квартири довелося брати позику. Добрі люди порадили поспішити, бо ще «не вечір». І мали рацію: за тиждень потому влада впродовж доби «зміцнила» гривню. Тож коли б не купила житло, то втратила б щонайменше 10 тисяч доларів — розраховуватися треба було національною валютою. Але коли я побачила, в якому стані розрекламований «Київміськбуд» передає інвесторам їхні квартири, схопилася за голову: все це мало вигляд «сам ліпив, паяв і клеїв». Тому виникла спонтанна ідея: продати цю квартиру, натомість купивши кращу — в компанії «Еліта-центр», котра за три місяці обіцяла здати в експлуатацію будинок на вулиці Отто Шмідта. Не зробила цього лише тому, що 25-поверхова висотка була на рівні шостого поверху й терміни закінчення будівництва навіть мені видалися нереальними. Тож я цілком могла б стати жертвою шахраїв.

І не тільки цих, а й держави: неважко полічити, скільки разів з її вини я могла втратити важко зароблені копійки. Виходить, влада й мене могла б у чомусь звинуватити? А за що відповідає вона сама? За що в разі з компанією «Еліта-центр» відповідають органи влади, котрі видавали дозволи на її діяльність? Адже інвестори заплатили за житло не підпільному концерну «Роги й копита», а цілком легальній структурі, про що свідчать офіційні й непідробні дозвільні документи влади. Тож вона й має перейняти відповідальність: або знайти шахраїв і змусити їх повернути кошти вкладникам, або зізнатися у власній недієздатності, компенсувавши гроші інвесторам — і не лише втрачені, а й за величезний моральний збиток. І з вибаченнями йти у відставку...

Скандал з компанією «Еліта-центр» висвітлив політичні, економічні, правові проблеми, що склалися з вини держави, зокрема її місцевих органів. А також з вини політичних партій і громадських організацій, що мають опікуватися захистом прав громадян. Тому й вони повинні долучитися до захисту прав потерпілих від шахраїв, що скористалися умовами, які для цього створила їм держава.

Нині лопнув величезний гнійник на тілі суспільства, зокрема в будівельній галузі: ціни на житло завищені також і через те, що мало не половину вартості компанії змушені платити у вигляді хабарів за дозвільні підписи. Хабарники знову-таки можуть звинуватити в цьому тих, хто дає хабарі, мовляв, самі винні. Цікаво, хіба не так? Тільки хай уже врешті-решт заговорять закони! З тим, щоб після нокауту держави, рівному за силою хіба що кличківському, ми все-таки змогли підвестися. І не тільки в галузі будівництва житла...



Чи не страшно жити в такій державі? А мені ж бо ще пощастило...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Заплющив очі і простягнув руку за... хабарем

Донецька область. Під час одержання хабара — 2 тисячі гривень — затримано заступника міського голови Костянтинівки. За інформацією прес-служби прокуратури області, послуга чиновника полягала в тому, що він не перевірятиме на одному з підприємств стан справ з відходами. Оперативні заходи із затримання чиновника спільно провели працівники прокуратури області та УБОЗ. Хабарникові пред'явлено обвинувачення, а суд обрав запобіжний захід у вигляді тримання його під вартою.

Ліна КУЩ.

Конюшня ще служитиме культурі

Кіровоградська область. Після капремонту відкрито Олександрійський районний будинок культури, приміщення якого є пам'яткою архітектури. Колись тут містилися царські конюшні, які в 1953 році пристосували під будинок культури. З плином часу споруда ставала дедалі занедбанішою, гуртки оселилися в місцевій бібліотеці. І лише торік за сприяння райдержадміністрації, яка виділила 1 300 тис. грн., будинок культури повністю відновили.

— Відкриття осередку культури дасть поштовх розвитку самодіяльності Олександрійщини, відновленню традиційних мистецьких заходів, таких як «Пісенний зорепад», — наголосив директор закладу Олександр Барвінський.

Олег БОНДАР.



На знімку: під час відкриття Олександрійського районного будинку культури.

Фото прес-служби Кіровоградської ОДА.

Область бідних

Миколаївська область. 85 відсотків мешканців краю вважають себе бідняками, а 15 — представниками середнього класу. І ніхто не відносить себе до заможних верств населення. Про це свідчать результати обстеження, проведеного органами державної статистики. За статистикою, 45,4 відсотка опитаних вважають, що рівень їхнього доходу був достатнім, відкласти щось про чорний день не вдавалося. Майже стільки само респондентів постійно відмовляли собі в найнеобхіднішому, а 4,2 відсотка опитаних не вдавалося забезпечити навіть достатнє харчування. І лише трохи більш як шість відсотків респондентів повідомили, що коштів було достатньо і вдавалося щось відкладати.

Олена ІВАШКО.

Курсантів підкосив кір

Хмельницький. Півсотні хворих курсантів з Хмельницької національної академії прикордонної служби потрапило до міської інфекційної лікарні. Таке масове захворювання у військовому навчальному закладі сталося вперше. Медична служба академії звернулася з проханням до міської влади виділити додаткові кошти на придбання протикірного імуноглобуліну.

Ірина КОЗАК.

Боржники залишаться без води

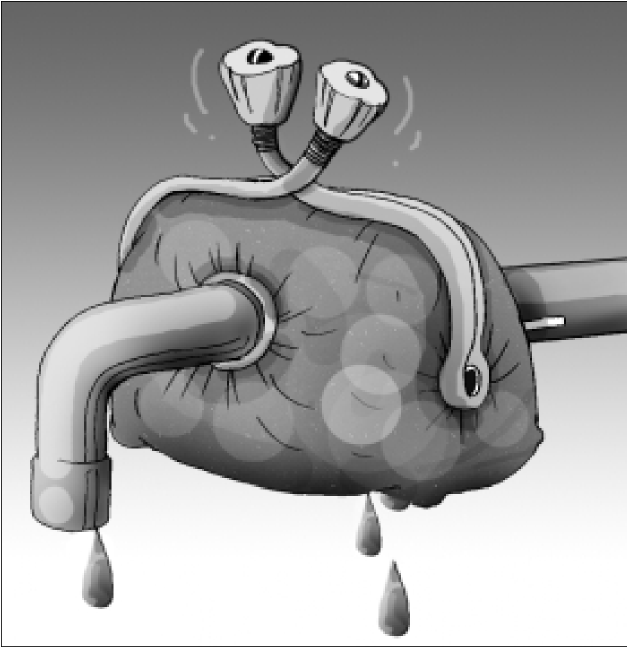
Наприкінці лютого запорізьке КП «Водоканал» має намір від'єднати від системи водопостачання і каналізації споживачів, чий борг за послуги підприємства перевищує 600 гривень. Про це повідомив «Голосу України» начальник житлово-комунального управління Запорізького міськвиконкому Василь Баздирев. За його словами, третина городян не розраховується за послуги ЖКГ.

Унаслідок цього заборгованість населення обласного центру за водопостачання і водовідведення перевищила 30 мільйонів гривень. З них півтора мільйона водоканалу недоплатили мешканці відомчих будинків і 455 тисяч — кооперативних. Змусити їх віддати борги цивілізованим шляхом не вдається, хоча в судах лежить більш як 100 позовів на злісних неплатників. Запорізькі комунальники вже намагалися боротися з боржниками, перекриваючи воду в їхніх квартирах і пломбуючи крани, але цей метод виявився неефективним.

А тепер міська влада прийняла рішення використовувати так званих тарганів — запатентований полтавськими комунальниками пристрій дає можливість перекрити воду споживачеві, не проникаючи в його квартиру. Для того, щоб відновити водопостачання, мешканці мають погасити не лише суму боргу, а й оплатити саме підключення, вартість якого — близько 600 гривень.

Один день роботи бригади полтавських фахівців коштуватиме комунальникам вісім тисяч гривень. Однак у водоканалі впевнені: вкладені кошти окупляться. Адже в Полтаві після таких відключень рівень платежів населення підвищився майже вдвічі. Нині співробітники КП «Водоканал» складають повний список неплатників. Для початку їм надішлють письмове попередження. І якщо абонент упродовж двох тижнів не розрахується з боргами, то залишиться без води.

Ігор САМОЙЛЕНКО.
Запоріжжя.



Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

В Алчевську досі надзвичайний стан

(Початок на 1-й стор.).

Як повідомив Геннадій Москаль, розпочато службове розслідування причин, з яких це житло не було під'єднано до тепломережі протягом багатьох зим. Тож без тепла залишаються близько восьми тисяч алчевців. Зате обігріто 19 шкіл, 24 дитсадки і 9 медичних установ. Нині постраждалому місту допомагають більш як 3 300 осіб. Зокрема, «Укрзалізниця» встановлює дев'ять модульних котелень, дочірнє підприємство НАК «Нафтогазу України» «Газтепло» облаштовує автономне опалювання у квартирах багатоповерхових будинків та бюджетних установах. Утім, рішення про запровадження в Алчевську надзвичайної ситуації досі не відмінено, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА.**

Нафта — в дарунок

Уже в червні розпочнеться промислова експлуатація потужного Акташського родовища нафти, що на Керченському півострові. Задля цього сюди вкладено 1,5 млн. грн. і передбачено освоїти ще 4 мільйони. Про це повідомив у Верховній Раді автономії голова координаційної ради СП «Кримпаливенергосервіс-Кримтехаснафта» Іван Луценко, якому дозволили видобувати нафту і природний газ на цьому родовищі та видали ліцензію терміном на 20 років. Приймаючи подарунок — зразок видобутої нафти, голова Верховної Ради АРК Борис Дейч побажав, щоб ця перша з Акташського родовища нафта спонукала всіх інвесторів вкладати гроші у корисну справу, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

■ ФОТОФАКТ

У міжнародний розшук Міністерством внутрішніх справ України оголошено так званого генерального керуючого групи будівельних компаній «Еліта-Центр» Олександра Волконського (на фото праворуч) **і його заступника Олега Шестака. Крім того, Подільським районним управлінням міліції Києва порушено кримінальну справу за фактом шахрайства. Зазначимо, що й донині в потягах метро можна побачити рекламу, що зазиває інвестувати кошти в «дешевий» елітний будинок від «Еліта-Центр».**

Фото надано прес-центром МВС України /УНІАН/.

Цементуючий приклад

Споживання газу в цементній промисловості держави можна було б скоротити з 2 мільярдів до 200 мільйонів кубометрів щорічно, якби перейти на технології, аналогічні тим, що використовуються на ВАТ «Івано-Франківськцемент». Таку думку висловив Прем'єр-міністр України Юрій Єхануров після ознайомлення з технологією спалювання вугілля та інших альтернативних видів палива на цьому підприємстві.

За словами почесного президента ВАТ «Івано-Франківськцемент» народного депутата України Миколи Круцяя, раніше підприємство споживало 100 мільйонів кубометрів газу щороку, а тепер — близько 10 мільйонів і планує зменшити цю кількість удвічі. Таких результатів вдалося досягти завдяки заміні вітчизняних пальників на австрійські, що можуть працювати на газі, мазуті та вугіллі. А також завдяки введенню у дію комплексу підготовки до спалювання вугілля у процесі випікання клінкеру, використанню альтернативних джерел енергії.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

■ СПОРТ

Мірча ЛУЧЕСКУ: «Лілль» — команда міцна»



Футбол. Сьогодні у Франції донецький «Шахтар» у першому матчі 1/16 фіналу розіграшу Кубка УЄФА зустрінеться з клубом «Лілль». Донеччани до цієї події готувалися в Бельгії, куди перелетіли минулого четверга з Ізраїлю.

— Курортне містечко Кнок-Хейст, що на узбережжі Північного моря, обрав Мірча Луческу, — розповів телефоном кореспондентові «Голосу України» керівник прес-служби ФК «Шахтар» **Руслан Мармазов.** — Тренер гірників порівняв його із Сан-Тропе у Франції. Мешкала наша команда у чудовому готелі на березі озера. Користувалася місцевим тренажерним залом, приміщенням для фітнесу, сауною. Щодня колектив напружено працював, тренувався на прекрасному газоні, проводив теоретичні заняття. До речі, в понеділок на вечірньому занятті в основній групі тренувалися всі футболісти, у тому числі й Анатолій Тимощук.

— А яка у вас інформація про суперника?

— Пан Луческу побував на матчі чергового туру чемпіонату Франції: «Лілль» — ПСЖ (0:0). Матч був бойовий, хоча і проходив під дощем. Наставник «Шахтаря» назвав суперника командою міцною, з якою буде дуже важко. Футболісти мали можливість переглянути відеозаписи поєдинків «Лілля».

Наш співрозмовник розповів також, що настрій у гравців «Шахтаря» бойовий. І вони сподіваються, що сьогодні вся наша країна збереться біля телеекранів, щоб підтримати «Шахтар». Пряма трансляція з Лілля на ТРК «Україна» розпочнеться о 20.00.

Французи втратили реальність



Як повідомляє прес-служба ФФУ, після дводенного обговорення календаря матчів відбірної групи В Євро—2008 в Парижі остаточного рішення досягти не вдалося. Як відомо, французька федерація пропонувала варіант календаря, на який погодилися інші п`ять команд нашої групи, але він не задовольняв Україну. У варіанті французів значилося, що останні чотири (!) матчі відбірного турніру вони проводять удома...

Повернувшися до Києва, керівництво ФФУ та тренерський штаб національної збірної вирішили все-таки погодитися на календар французів, але зі своїми поправками. А саме: скоригувати чотири дати в календарі з такими суперниками.

2 вересня 2006 року. Україна—Литва. **11 жовтня 2006 року.** Франція—Україна. **17 жовтня 2007 року.** Литва—Україна. **17 листопада 2007 року.** Україна—Франція.

Нагадаємо, що згідно зі змінами у відповідному пункті регламенту УЄФА командам на обговорення календаря надається 30 діб. У тому разі, якщо не буде ухвалено обопільного рішення, то 2 березня в Ньоні (Швейцарія) команди розсудить жереб.

***

Тим часом **Олег Блохін** назвав гравців, котрі готуватимуться до товариського матчу проти збірної Азербайджану 28 лютого в Баку.

Воротарі — Шуст («Шахтар»), Кернозенко («Дніпро»); **оборонці** — Ващук, Федоров, Несмачний (усі — «Динамо»), Свідерський («Арсенал» — Київ), Русол, Єзерський (обидва — «Дніпро»); **півоборонці** — Гусєв, Ротань (обидва — «Динамо»), Анатолій Тимощук («Шахтар»), Калиниченко («Спартак», Росія), Гусін («Крилья Совєтов», Росія), Кучер («Металіст»), Шелаєв, Назаренко (обидва — «Дніпро»); **нападники** —Ребров («Динамо»), Бєлік, Воробей (обидва — «Шахтар»), Воронін («Байєр», Німеччина), Шевченко («Мілан», Італія), Серебренніков («Шарлеруа», Бельгія).

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Табло ігор



13 лютого

Біатлон. Жінки. Індивідуальні перегони на 15 км. 1. Ішмуратова. 2. Пильова (обидві — Росія). 3. Глагов (Німеччина).

Ковзани. Чоловіки. 500 м. 1. Чік (США). 2. Дорофєєв (Росія). 3. Сеок Кан Лі (Корея).

Фігурне катання. Пари. 1. Тотьмяніна/Маринін (Росія). 2. Дан Чжан/Хао Чжан. 3. Сю Шень/Хунбо Чжао (обидві —Китай).

Сноуборд. Жінки. Хаф-пайп. 1. Тетер. 2. Блейлер (обидві — США). 3. Буаас (Норвегія).

Анатолій КІНАХ:
«Час збирати каміння»

■ **АКТУАЛЬНА РОЗМОВА**

Безумовно, одним з найважливіших центрів прийняття рішень у країні є Рада національної безпеки й оборони. Її роль стала особливо помітною нині, коли країна переживає досить непрості часи. Чого варті газова проблема, яка виникла на початку року, або непрості російсько-українські відносини у різних сферах.

У різні роки її очолювали досить відомі політики. У різні роки РНБО виконувала різні функції. З приходом на посаду секретаря Ради нацбезпеки Анатолія Кінаха і особливо в останні дні РНБО стала центром вироблення стратегічних рішень.

Власне, про це та про інші актуальні теми розмова нашого кореспондента з секретарем РНБО Анатолієм КІНАХОМ.

— Анатолію Кириловичу, зрозуміло: Рада національної безпеки й оборони — орган конституційний. Однак не всі наші читачі розуміють, що це таке. Розкажіть, будь ласка, про основні завдання РНБО.

— У своїй діяльності Рада національної безпеки й оборони опирається на законодавчу базу — закони, укази Президента. Головні пріоритети: аналіз ситуації соціально-економічного розвитку країни, розробка стратегії вирішення внутрішніх і зовнішніх проблем. Окрім того, за указом глави держави сьогодні посилилася контрольна функція РНБО. Передусім за виконанням указів і доручень Президента.

— На вашу думку, які зовнішні та внутрішні проблеми становлять найбільшу небезпеку для нашої держави?

— Безумовно, є низка проблем, які постають перед будь-якою державою, тим більше такою молодою, як наша. Якщо говорити про ризики, які можуть спровокувати небажаний розвиток подій, то на перше місце у зовнішніх проблемах я поставив би енергетичну. З другого боку, нас не може не турбувати і хвиля радикалізму, що піднялася у ряді країн, породженням якої став міжнародний тероризм. Не може не викликати занепокоєння і заборона Російської Федерації на ввезення української м'ясо-молочної продукції. Адже це одразу позначилося і на життєвому рівні наших співгромадян.

Водночас маємо і низку внутрішніх проблем. Зокрема, екологічні. Нас непокоїть якість і наявність питної води, стан грунтів тощо. З ними пов'язані і техногенні проблеми. Події в Алчевську ще одне свідчення того, що запасу часу в нас уже обмаль. Тим більше, зношеність основних фондів на багатьох підприємствах сягнула критичної позначки у 70 відсотків.

Не можу не сказати і про ризики, які створені власне політиками. Зокрема, сьогодні говорять про політичну кризу. Однак я її назвав би кризою відповідальності. Передусім влади перед народом за результати своєї роботи, поліпшення стану економіки і підвищення життєвого рівня наших співгромадян.

На жаль, ми допустили в Україні, особливо в поточному році, концентрацію дуже серйозних ризиків. Про це йдеться, до речі, і в рішеннях Ради національної безпеки й оборони.

З 1 січня набрали чинності зміни до Конституції України. Однак ці зміни породили і нову низку проблем. Бо, на жаль, і досі немає належного законодавчого забезпечення цих змін. Зокрема, й досі відсутній закон про Кабінет Міністрів, немає нової редакції закону про Президента України, немає закону про систему влади з урахуванням перерозподілу повноважень у зв'язку з переходом до парламентсько-президентської республіки.

Це дуже серйозний ризик через розбалансованість системи влади і зниження її ефективності. Не працює Конституційний Суд — головний арбітр в суперечках гілок влади, а в умовах перерозподілу повноважень тільки він має право тлумачити і давати оцінку рішенням парламенту, указам Президента, урядовим постановам на відповідність Основному Закону. Це породжує небезпеку правового нігілізму. А тому вкрай важливо, і на цьому наголосив Президент у своєму зверненні до парламенту, поглиблювати діалог між главою держави, Верховною Радою і урядом, і працювати виключно у конституційному руслі.

Проте зазначу, що Президент, уряд, Рада національної безпеки й оборони зроблять усе, щоб економіка, рівень життя народу не стали заручниками політичної конфронтації і тих ризиків, які сьогодні існують. А для цього потрібні консолідація політичних еліт і спільних зусиль.

— Й досі на слуху проблеми з постачанням газу в Україну. Глава сусідньої держави визначив як стратегію будівництво енергетичної імперії. Що, на вашу думку, треба зробити, щоб позбутися енергетичної залежності?

— Хоч би як нам хотілося, однак треба усвідомити всім: дешевих енергоносіїв не буде ніколи. Окрім того, ще одна аксіома — за все потрібно платити. Хоча, зрозуміло, на одну гривню валового продукту Україна витрачає 1,65 кілограма умовного палива, що в три-п'ять разів більше, ніж витрачають економіки розвинутих країн. І ціна в 110 доларів за тисячу кубометрів газу — це, по суті, екзамен для нас. Це ті випробування, які потрібно подолати. Від цього залежатиме доля нашої країни у світовому розподілі праці.

Водночас хочу зазначити, що Україна і Росія були і залишатимуться найважливішими складовими енергетичної безпеки на європейському континенті. Росія — це потужний постачальник енергоносіїв, а Україна — визнаний у світі транзитер енергоносіїв. Адже 80 відсотків російського газу, який поставляється в Європу, проходить через територію України. І треба шукати баланс інтересів держави-постачальника, держави-транзитера (в даному випадку це — Україна) і європейських споживачів. Ми повністю підтримуємо необхідність переходу на сучасні ринкові прозорі відносини у цій сфері.



Безумовно, одна з найбільших проблем, яка визначає і енергобезпеку, і конкурентоспроможність країни, — питання, пов'язане із значною залежністю України від зовнішньої і політичної кон'юнктури щодо поставок енергоносіїв.

Ціна 110 доларів, встановлена урядом, — то неабияке випробування для країни. А тому ми працюємо над реалізацією конкретних рішень Ради національної безпеки й оборони, які затверджені Указом Президента.

Перше. Енергозбереження. Треба посилити цю роботу. Енергозберігаючі технології, модернізація виробництва. Друге. Диверсифікація поставок енергоносіїв: робота над новими енерготранспортними коридорами, у тому числі з нашими колегами з Російської Федерації, Середньої Азії, Прикаспійського регіону. Розвідка і збільшення видобутку власних енергоресурсів із шельфу Чорного моря, що дуже перспективно. До речі, Верховна Рада прийняла дуже хороший закон про розподіл продукції, що дозволяє сподіватися на залучення у цю сферу іноземних інвестицій. Розвивати альтернативні джерела енергії. Ми маємо можливість виробляти біопаливо, розвивати — на півдні, в Криму та в Карпатах — вітрову електроенергетику.

Але всі ці питання можуть бути вирішені в комплексі. Запас часу в нас незначний. А тому на засіданні уряду, яке відбудеться 22 лютого, планується розглянути питання, пов'язані із забезпеченням енергоносіями, посиленням енергонезалежності країни, у тому числі завдання щодо розробки Енергетичної стратегії до 2030 року. Подобається комусь чи не подобається, але Україна, як незалежна держава, зміцнюватиме свою енергобезпеку на основі рівноправного партнерства з тими, хто підтримує цей напрям.

— Минулі президентські вибори поставили країну на межу розколу. Через півтора місяці нас очікують парламентські вибори. Що буде цього року? Чи РНБО розглядала це питання?

— Не можна допустити того, щоб стратегічні інтереси країни стали розмінною монетою в ході виборчої кампанії. Особливо, коли мова йде про такі питання, як енергетична та продовольча безпека країни. І ми з цим звертаємося до наших співгромадян. І дуже сподіваємося, що вони — мудрі і бачать, хто в конкретній ситуації захищає інтереси країни, інтереси народу, а хто за тридцять срібняків шукає дешеві політичні дивіденди, щоб отримати три відсотки на виборах.

А тому важливо, щоб ця подія ще раз підкреслила вельми актуальну проблему для країни: уміння тих, хто працює у владі, політичної еліти стратегічні загальнодержавні інтереси ставити вище за власні посадові чи політичні пріоритети, незалежно від того, як складається політична кон'юнктура.

Водночас переконаний: ми не повинні допустити перманентних парламентсько-урядових криз. Наше завдання — обрати дієздатний парламент, сформувати професійний, компетентний уряд і вирішувати ті проблеми, які доволі болісно впливають на загальний стан наших співвітчизників, — іншого бути не повинно.

— Нині загострилася ситуація довкола євроатлантичної інтеграції України. Деякі політичні сили хочуть навіть організувати референдум, щоб змінити західний вектор інтеграції на східний. Що ви думаєте з цього приводу?

— Нещодавно я зустрічався з Президентом Литви Валдасом Адамкусом і Головою Сейму Артурасом Паулаускасом. Вони розповіли мені цікаву деталь. Перед кожними виборами їхні партії підписують угоду, яка передбачає, що у своїй передвиборній кампанії вони не використовуватимуть теми, які зачіпають національні інтереси, потребують суспільного схвалення. Зокрема, це стосується передусім стратегічних питань: інтеграції у ті чи ті структури. Дискусія ведеться лише довкола програмних, ідеологічних положень.

Отож нашим політикам варто задуматися над тим, що вони пропонують своїм виборцям і що головне для співвітчизників і країни. Не можна провокувати кризи у такий складний час. Треба зрозуміти: сьогодні прийшов час, як написано в Екклезіасті, збирати каміння. Власне, в цьому і суть заклику Президента до порозуміння і консолідації. І не тільки політиків, але й нації. Адже від того, як швидко ми зможемо вирішити внутрішні проблеми, залежатиме доля країни. Чи стане вона самостійним потужним гравцем на геополітичній карті світу.

— Ще одна проблема — перебування російського Чорноморського флоту на території України. Днями з цього приводу відбулося засідання Ради національної безпеки й оборони. Які рішення були прийняті на ньому?

— Вони невдовзі будуть затверджені Указом Президента. Але передусім ми виходили з того, щоб усі питання тимчасового базування російського Чорноморського флоту на території України розглядалися без ескалації, без загострення у відносинах між двома країнами. І це чітко зафіксовано у рішенні Ради національної безпеки й оборони. Наступне. Ми налаштовані на те, щоб усі проблеми вирішувалися прагматично за столом переговорів. 14 лютого у Києві відбулося засідання підкомісії Україна—Росія з питань Чорноморського флоту. На засіданні РНБО для української делегації підтверджені відповідні директиви, які чітко опираються на взаємні зобов'язання, на законодавство, міжнародне право.

За період, що минув після підписання угоди 28 травня 1997 року, у зв'язку з неформальним спілкуванням, так званою «безкраватковою дипломатією», накопичилася маса проблем. Зокрема, не проведена інвентаризація нерухомості та земельних ділянок, й досі не укладена угода щодо безпеки мореплавання в акваторіях Чорного і Азовського морів. (Нагадаю: Україна, як незалежна держава, несе стовідсоткову відповідальність за безпеку плавання у своїх територіальних водах.) Не вирішені важливі питання, пов'язані з жорстким контролем і відповідальністю за дотриманням вимог охорони навколишнього середовища, розвитку соціальної інфраструктури і безліч інших.

А тому в наших рішеннях чітко визначено завдання: провести інвентаризацію усіх об'єктів, у тому числі земельних ділянок. Уже створена відповідна робоча група. З моїм колегою, секретарем Ради національної безпеки й оборони РФ Ігорем Івановим, домовилися, що будемо проводити інвентаризацію спільно, щоб забезпечити доступ до об'єктів, картографічних матеріалів. Щоб розставити крапки над «і». І є вже перші результати по Севастополю: 148 гектарів землі, які перебувають у користуванні Чорноморського флоту, ніде не зареєстровані. А це означає втрату десятків мільйонів гривень для міського бюджету Севастополя.

Паралельно з інвентаризацією Державний комітет із земельних ресурсів провів попередню оцінку, виходячи з тих стандартів, які існують сьогодні у світі, та зважаючи на те, що Південний берег Криму — це унікум природи і має безцінні потенційні можливості. У результаті мінімальна вартість оренди сьогодні становить 1,8 мільярда доларів. Ця цифра — розрахункова. Буде уточнюватися. Але, щоб її точно знати, треба провести інвентаризацію і послідовно вирішувати всі проблеми. При цьому, щоб не було двозначних оцінок того, що робить Україна, зафіксували: ми не ревізуємо термін перебування Чорноморського флоту Росії на нашій території. Але ми будемо робити все, щоб захищати українські інтереси, виконувати взаємні зобов'язання, не руйнуючи фундамент співпраці та відносин між двома державами.

Ми повністю підтримуємо пропозицію керівництва РФ про перехід у відносинах наших держав на рівноправні, прозорі, ринкові механізми. Наприклад, у сфері енергетики. Безумовно, потрібен період адаптації, бо за ці роки накопичилося чимало проблем, які не розв'язувалися. Те ж саме і щодо тимчасового перебування Чорноморського флоту. А кінцевий результат повинен бути підсумком переговорів, пошуком компромісів, дотриманням балансу інтересів і виконання взаємних зобов'язань.

— Дякую.

Вів розмову
Володимир КОРОЛЮК.

Незаперечні докази «якості»

Читаючи інтерв'ю учасників процесу в справі про вбивство Гонгадзе, які періодично з'являються у пресі, не можеш не повернутися до «старого» запитання: навіщо журналістів виставляють із зали засідання, якщо міфічні «секрети» легко виносять крізь шпарини закритості? І чи насправді судова колегія дбає про збереження державної таємниці, чи просто «не знає, як себе вести» у присутності прискіпливих посланців «четвертої влади»: щось на кшталт дискомфорту Миколи Протасова від наявності в залі депутатського товариства?

Цього разу державний обвинувач у справі про вбивство Гії Володимир Шилов поділився судовим «зведенням» з читачами газети «Сегодня»: двоє підсудних визнали свою провину у вбивстві Георгія в повному обсязі. Третій — «покаявся» частково (за здобутою інформацією з іниих, не менш говірких джерел, «частково винен» Олександр Попович: він не душив Георгія, а «крутив» кермо автомобіля, на якому Гію вивезли до місця вбивства). На думку держобвинувачення, підсудні зізналися «завдяки якісно проведеному слідству і незаперечним доказам».

Приємно, звичайно, за неоцінене нами з об'єктивних причин «якісно проведене слідство» впродовж майже п'яти з половиною років, але трохи спантеличують «незаперечні докази» від самого Володимира Шилова. Як ми вже повідомляли, на початку минулого тижня він «не міг стверджувати, що в суді за обвинуваченням у вбивстві журналіста фігурує його тіло», на тій підставі, що не досліджено матеріалів експертиз, не допитано експертів. Пан Шилов навіть не виключав, що одна із сторін справи може замовити нове дослідження «таращанського тіла».

Минуло всього кілька днів, і держобвинувач різко перестав сумніватися: раптом з'явилася впевненість, що це — тіло Гонгадзе. Напевно, в авральному темпі зробили те, на що не спромоглися роками: дослідили матеріали експертиз, допитали експертів? Тоді справді, зачинені двері — найліпший каталізатор процесу. З таким прискоренням уже й не дивуєшся, що «висновків наявних експертиз досить, і очікувати результатів ще однієї, призначеної на прохання потерпілої, недоцільно»...

Є ще один штрих «якості слідства». Курирує підтримку держобвинувачення в судах заступник Генпрокурора Віктор Кудрявцев: той самий, котрий, за інформацією Андрія Федура, «клопотався» в Апеляційному суді за «визволення» генерала Пукача. Якщо саме так відбувалося, то обвинувачення з «адвокатами» в прокурорських мундирах ще довго топтатиме «справу Гонгадзе». З такою ретельністю, як «топтуни» Олексія Пукача свого часу «пасли» журналіста Гонгадзе.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Сьогодні у столиці розпочинає роботу III Всеукраїнська конференція «АГРОПЕРСПЕКТИВА-2006. Проблеми становлення ринкових відносин в АПК України»



Перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Василь КАЛІНЧУК: «Торік виробництво зернових культур стало збитковим. Сільгосппідприємства на їх реалізації втратили 6 млрд. грн.»

■ АГРАРНА ПОЛІТИКА

Коли нема стратегії, оселяється системна криза

Народні депутати від парламентського Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин спільно з представниками громадських галузевих об'єднань в АПК вимагають від уряду вжити термінових заходів стосовно запобігання кризі у сільгоспвиробництві. Про такі свої наміри вони повідомили під час прес-конференції, що відбулася у столиці.

«Системна криза, яка назріває, — це результат несистемного підходу до ведення сільського господарства», — стверджує народний депутат Михайло Гладій. На думку народного обранця: «...Міністерство аграрної політики повинне звертати передусім увагу на фінансове забезпечення сільгоспвиробництва, тобто максимально домогтися фінансування через бюджет. По-друге, відпрацювати механізм фінансування аграрного сектору». Адже **склалася парадоксальна ситуація — «на рахунках у казначействі 350 мільйонів гривень, які виділено на сільське господарство, а використано тільки 9 мільйонів, бо не відпрацьовані механізми**. По-третє, організація ринків — надати нашому товаровиробнику можливість реалізувати продукцію за найкращими цінами, щоб конкурувати з іншими державами».

На жаль, веде далі народний обранець, починаючи від міністра аграрної політики і до товаровиробника — усі займаються надоями молока, виробництвом свинини... Тобто господарськими питаннями, як у великому колгоспі... Незрозуміло, який курс сьогодні ведення сільського господарства. Чи ми йдемо ринковим шляхом, чи робимо спробу повернутися до колгоспно-радгоспної системи, що проглядається в діях... Що ми зробили для АПК за минулий рік? Бралися за спорудження 25 свинокомплексів за датською технологією. Результат — наміри залишилися на папері... Міністерство пропонувало 3 мільйони гектарів відвести під ріпак, щоб розвивати виробництво біопалива — посіяли 350 тисяч. Програма не підтвердилася, а розголос — на всю країну...»



Молочна криза через санкції з боку РФ також спричинена відсутністю стратегічної політики розвитку АПК. «І міністр, і його заступники мають вирішити це питання, в іншому разі — понести повну відповідальність», — наголосив Михайло Гладій.

Про системність кризи свідчить і таке: 2005 рік сільгоспвиробники закінчили зі збитками. «Коли зробили аналіз, — розповів перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин Василь Калінчук, — виявилося, що в 2005 році менше вироблено зерна, цукрових буряків, реалізовано м'яса, скоротилося поголів'я великої рогатої худоби, зокрема корів...

Який фундамент закладаємо на 2006 рік? Менше посіяли озимини, і вона далеко не в кращому стані... Фінансовий стан сільгоспгосподарств надзвичайно складний. Товаровиробники кажуть: як же так? Ви ж оголосили 2006-й — Роком села! То в чому ж він проявляється? Заявили, що в бюджеті передбачено кошти на підтримку аграрного сектору економіки. А де ж ті гроші?!!

Справді, є майже 2 мільярди гривень — на пряму підтримку агросектору (на гектар посівів, тонну виробленої тваринницької продукції), а товаровиробники їх не отримують... Озимі посіяли — треба дати кошти. Ні ж, шукають закарлюку, щоб не платити. Міністерство агрополітики ніяк не можуть з Мінфіном скласти порядок фінансування... А люди на селі чекають цих грошей, щоб купити добрива, насіння — адже пересівати доведеться».

Торік, мабуть, вперше за десятиліття, виробництво зернових культур, зокрема завжди рентабельної озимої пшениці, стало збитковим. Тільки на недоконаній ціновій політиці виробники втратили близько 6 мільярдів гривень на виробництві зернових культур, ще 2,5 мільярда — на реалізації насіння соняшнику.

Основна причина збитковості, вважає доктор сільськогосподарських наук Микола Безуглий, полягає не так у недостатніх державних дотаціях, як у відсутності виваженої політики на ціновому ринку. Головна причина анархії на аграрному ринку — нерозуміння керівництвом міністерства азів ринкової економіки. Відсутні баланси виробництва і споживання основних культур, навряд чи хто може дати чітку відповідь, скільки, приміром, молока треба українцям. Скільки цукру чи м'яса?..

За умов продовження такої «політики», прогнозують експерти, відбудеться подальше скорочення виробництва в аграрному секторі, наслідком чого стане значне зменшення посівів ярих культур навесні, ще більше скоротиться поголів'я та зросте безробіття у сільській місцевості.

Ситуацію дещо пом'якшить хіба що невідкладна виплата дотацій за посіяну озимину та здану на переробку тваринницьку продукцію. Справі могло б зарадити і виділення достатніх бюджетних коштів на компенсацію кредитних ставок для сільгосппідприємств. Адже, як зазначив голова Ради директорів асоціації «Союз птахівників України» Олександр Бакуменко, сьогодні недопустимо залишити село сам на сам з високими процентними ставками на отримання комерційних кредитів.

Іван ЛАЗНЮК.

На знімку (зліва направо): Михайло Гладій, Микола Безуглий, Олександр Бакуменко.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (Укрінформ).

Хочете української ковбаси? Їдьте до Варшави

■ ТЕНДЕНЦІЇ

У м'ясних рядах Тернопільського центрального ринку тільки й чути: «Свинина наша чи польська?» Продавці, а це переважно перекупники (селян на ринок практично не допускають), нахвалюють товар, мовляв, поросятко ще вчора бігало подвір'ям. Продавщиця вчить, певне, знайому уму-розуму: українське сало — смалене, шкірка — ніжна, відділяється легко, у польського сала шкірка парена, груба, від сала її не відірвеш. Але сало в одній купці. М'ясо — у другій. Як дізнатися про походження м'яса? Жінка загадково посміхається: «О, то вже вища наука. Бач, он вже сусіди по прилавку до нашої розмови прислухаються. Не хочу собі ворогів наживати».

Покупці шукають натуральний продукт, а їм часто підсовують імпортну перенасичену різними добавками та мікроелементами свинину. Спробуй відрізнити. Начальник обласного управління агропромислового розвитку Іван Гута навіть обіцяє влаштувати на місцевому телебаченні «лікбез» на тему, за якими ознаками відрізнити імпортне м'ясо від вітчизняного. На Тернопільщині набирає обертів новий вид бізнесу: із сусідньої Польщі ввозять порівняно дешеве м'ясо свиней і збувають його тут значно дорожче — за цінами, що склалися на місцевих ринках. А в тутешніх селян за символічними цінами скуповують свиней і везуть м'ясо до Польщі, де натуральний продукт дуже цінується.

Про масштаби цього бізнесу можна мати уявлення з такого факту. Нещодавно у Тернополі затримано 38-річного підприємця, який нібито займався виробництвом і заготівлею м'яса. Насправді він завозив імпортну продукцію і видавав її за вітчизняну. Щоб заплутати сліди, на підставних осіб зареєстрував чотири підприємства. Сало, фарш, іншу м'ясопродукцію низької якості, ввезену з-за кордону, ніхто не оприбутковував, отже, і податків махінатор не сплачував. Оформивши фіктивні накладні на нібито заготовлену у місцевих селян сировину, її збували м'ясокомбінатам у Тернополі і Житомирі. Звісно, як українську. Кошти, що надходили на рахунки фіктивних підприємств, у такий спосіб легалізувалися. За підрахунками оперативників служби боротьби з економічною злочинністю обласного управління міліції, йдеться про чотирнадцять мільйонів гривень. Та ще держава відшкодувала спритникові майже два з половиною мільйона гривень податку на додану вартість. Проти нього порушено кримінальну справу за ч.2 ст.364 та ч.3 ст.209 Кримінального кодексу України: зловживання владою або службовим становищем та легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом, повідомляє Департамент зв'язків з громадськістю МВС.

Ділки роблять «бізнес» на праці селян і нашому здоров'ї. Місцеві ринки перенасичені підозрілою продукцією. Кажуть, коти й собаки їсти її не хочуть. Люди їдять... Та й у магазинах якість м'ясопродуктів бажає бути кращою. Щоб поласувати справжньою українською ковбасою, невдовзі, мабуть, доведеться їхати до Варшави. Або до Москви, зважаючи на те, що Росія також посилює вимоги до якості імпортованої продукції. Або до знайомого дядька у село. Якщо йому довіряєте. Бо дехто і в нас уже наловчився: окремо вирощує свиней на продаж, окремо — для себе. Призначені на продаж ростуть, мов на дріжджах, — на «преміксах» та інших добавках.

■ З ПОШТИ

Привезіть нам хоча б буйволятини!

Засоби масової інформації стурбовані, що м'ясо-молочну продукцію нікуди подіти, а Росія висуває умови... А звідки в Україні м'ясо та й молоко? Корів одиниці, свиней теж перестали люди тримати — невигідно. Я не беру столицю. Київ забезпечений. І живе в Україні лише Київ.

Ми мешкаємо в сільській місцевості, але м'яса на базарі немає. М'ясний магазин також порожній. Колгоспи розігнали, корів і свиней вирізали, де були ферми — все заросло бур'яном. Дехто брав корів із колгоспу в рахунок зарплати. Але вдома, виявилося, тримати не під силу — вирізали. Ось і результат.

Навіть не уявляю, звідки в країні береться зайве м'ясо? Якщо десь на область залишилося одне-два великі тваринницькі господарства, вони не забезпечують весь регіон. Дожилися: купуємо сало з Польщі. Якщо в країні справді є м'ясо, привезіть нам хоча б буйволятини.

Хотів написати про молоко, але не витримують нерви. Я шофер, працював на молоковозі. За добу завод приймав 290—295 тонн молока, нині — 20 тонн.

Микола СЕЛЮТІН.

Білики Кобеляцького району Полтавської області.

Край, повний багатства

Так статистики описали Хмельниччину двісті років тому. Куди сьогодні поділися пишні сади, племінні стада, багаті сіножаті?

■ НОСТАЛЬГІЯ

Якби провести соціологічне опитування й запропонувати поставити оцінку рівню життя нинішнього села, навряд чи можна було б сподіватися на високі бали. На Хмельниччині у графі більшості аграрних галузей статистика вперто ставить мінуси. За останні півтора десятка років менше родило, менше доїли, менше різали худоби і менше сіяли...

Чому подільське село стало таким безплідним? Щоб уявити масштаби деградації, спробуймо хоч трохи заглянути в історію. Тим паче що таку можливість надала нещодавно надрукована книжка «Описи Подільської губернії 1800 та 1819 років».

«Худоба тут є доволі великою»

«...Розмірами більше середньої, а саме: коні, воли, корови, вівці, кози і свині, в меншій мірі — віслюки та лошаки. А з птахів — кури, гуси, качки, голуби, індики та цесарки. Багато різної худоби розводиться поміщиками, чиншовою шляхтою та селянами від домашнього приплоду», — такий статистичний опис зробив майже два століття тому землемір Рудлицький.

Дещо із цього списку просто щезло із нашого села: цесарка тепер вважається ледь не декоративною птицею. А щоб у хліві стояв віл чи віслюк — це вже й справді щось унікальне. Напевно, не буде перебільшенням, коли скажу, що переважна частина селян і в очі не бачили цих екзотичних тварин. Та нехай з ними, віслюками, ніколи вони не були та й не будуть ознакою нашого села. Проблема в іншому: не так багато в області залишилося, приміром, молочних стад із круторогими породистими красунями, які були б «більше середньої». На пальцях можна перелічити господарства, де справді плекають племінну худобу. Фахівці знають, щоб додати до такого стада хоча б сотню голів, навряд чи у п'ять років вкладешся. А щоб привести з виставки хоча б десяток породистих корів — таке взагалі можуть дозволити собі хіба що господарства-мільйонери.

Натомість статистика засвідчує: на початок жовтня порівняно з торішнім кількість корів зменшилась на шість відсотків, свиней — на чотирнадцять. «Свинячий» бум, на який так сподівалися можновладці, так і не відбувся. Навпаки, навіть ті господарства, котрі розуміли вигоду від м'ясної справи, опинилися в непевній ситуації: здати свинину виявилося ще важче, ніж її виростити. Місцеві переробники, які працюють на натуральній сировині, програли битву конкурентоспроможності тим, хто начиняє ковбаси та сосиски дешевими імпортними фаршами. З'ясувалося, що, справді, свиня гусці, тобто імпортному стегенцю, не товариш.

«Молдавани (ряду повітів. — Авт.)... розводять овець, надлишок яких продається на торгах або по селах підприємцям для продажу за кордоном: в Австрії, Прусії та Варшавському князівстві. Щорічно з губернії переганяють кілька десятків тисяч волів і свиней».

Заради об'єктивності варто зазначити, що сьогоднішнє стадо великої рогатої худоби в області становить близько 414 тисяч голів. Але про продаж кількох десятків тисяч не те що за кордон, навіть в інші області, не йдеться.

Зауважте, двісті років тому із краю вели живу худобу, котру ніхто і не думав пускати під ніж. Навпаки, для кожного селянського двору було просто честю мати якомога більше живності. А тепер, якщо худоба виводиться із хліва, то переважно лише під ніж. Але й різати не можна більше, ніж виросте. Сорок три тисячі тонн м'яса живої ваги, котрі були вироблені подільським селом за три квартали, — це менш як дві третини минулорічного показника.

Зрозуміло, що це не могло не позначитися на цінах. Зокрема, на реалізацію продукції тваринництва вони зросли на 44 відсотки. З одного боку, це повинно було б порадувати аграріїв: нарешті за їх працю дають гідні гроші. Та з другого — жодне підвищення цін, а тим паче в таких масштабах, не проходить непомітно, не тягнучи за собою цілу низку інших підвищень. Дорожчі харчі не зробили багатшим ні

«Що гучніші обіцянки, то сильніший писк селянський...»

■ БЕЗВИХІДЬ

Цією песимістичною фразою охарактеризував ситуацію на селі голова асоціації фермерів Сумської області Михайло Дмитрушко.

— Одна біда, — мимоволі сипав перлами сарказму співрозмовник, — через закоханість у власну «значимість» та власноручні «стратегічні реформи» доморощеного «засолу» ні фермерів, ні решти аграріїв ніхто з можновладних обіцяльників не чує. Піклувальникам-ораторам усе «по барабану», немов заїжджена патефонна платівка, знай собі, товкмачать один і той приспів: завтра буде краще, ніж сьогодні.

— Здається, ситуація не така вже й безнадійна, — намагаюся переконати загнаного «реформами» у безвихідь керівника асоціації сумських фермерів. — Адже Президент нещодавно з рукою на серці на весь світ оголосив нинішній рік в Україні — Роком села. Тож імовірно, що й на хліборобській вулиці нарешті буде свято.

— На початку минулого року, якщо мені не зраджує пам'ять, той же Президент разом з сонмом своїх вишколених царедворців в унісон віщували аграріям манну небесну. Замість неї напередодні жнив селяни одержали від влади обухом по тім'ячку, та так, що й досі зірки перед очима мерехтять. Де це чувано, щоб за один-однісінький кілограм солярки селянин розплачувався дванадцятьма (!) кілограмами добірної пшениці.

Якби ж то лише супостати сім шкур з годувальника здирали, і якби тільки за пальне. А то біля годівниці трейдери, переробники, банкіри, посередники на чолі з «доблесною» «елітою» нації. І всім хочеться найжирнішого шматка. Чого, скажімо, вартий «гостинець», яким новоспечені «апологети-реаніматори» «ощасливили» хліборобів напередодні торішніх весняно-польових робіт, відпустивши у вільне «плавання» ціни на міндобрива, засоби захисту рослин, техніку і ті самі пально-мастильні матеріали. Коли аграрії підбили підсумки торішньої «реформаторської» епопеї, з'ясувалося: **близько 70 відсотків фермерських господарств області завершили рік зі збитками. З плюсом спрацювало заледве 40—50 господарств, та й то переважно старожилів,** які спиналися на ноги ще на зорі становлення фермерства. А тоді, на відміну від нинішніх різношерстих можновладних «залицяльників», влада деякий час піклувалася про селянство. Кожен фермер отримував від неї по мільйону карбованців практично безвідсоткового кредиту, яких вистачало, скажімо, або на придбання одного комбайна плюс повний комплект необхідного для роботи в полі сільськогосподарського реманенту, або на трактор МТЗ з вантажівкою на додачу. Та ще й на добрива з насінням трохи лишалося.

Як відомо, нинішня теж підтримувала «коштами», яких хіба що тільки на фермерські сльози й вистачило. Асоціації сумських фермерів, наприклад, для «подальшого розвитку» помаранчева влада торік виділила аж 151 тисячу гривень та ще й на зворотній основі. Мовляв, «процвітайте» на здоров'я. За великим рахунком, цих копійок якраз вистачило на чотири колеса для возу та кабіну для комбайна. Тож **кількість фермерських господарств у регіоні катастрофічно зменшується. Так, за останні три-чотири роки невидима корова тут злизала язиком їх близько шестисот.** Позаторік, приміром, «панахиду» відслужили по сімдесяти семи. Як результат, з недавніх 1320 заледве лишилося 729. Втім, Дмитрушко вважає, що це передвечірні сутінки, а справжній вечір для села настане нинішнього року. І це за того, що фермерство разом з приватними землевласниками забезпечують 70 відсотків валового збору сільгосппродукції в області.

У регіоні агонізують й сільськогосподарські підприємства та агрофірми. На кінець минулого року від державних «щедрот», а точніше, їхньої відсутності, їх «околіло» загалом майже половина із наявних 492. Таку статистику на засіданні сесії облради оприлюднила не хто-небудь, а безпосередньо голова Сумської облдержадміністрації Ніна Гаркава. Занепад агровиробництв провокує поголовне вимирання сіл.

Українське село деградує космічними темпами. Як результат, останнім часом **щороку з географічної карти області у середньому зникає 10 населених пунктів чисельністю до п'ятисот мешканців кожний. Це тільки на Сумщині. А скільки в Україні? Хіба це не геноцид?**

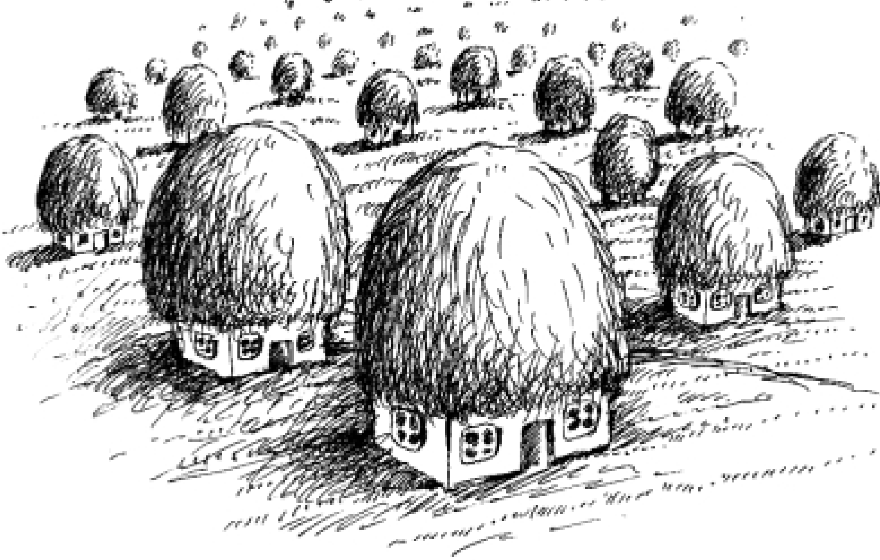
Що довше тривала наша розмова, то більше фактів свідомого знищення аграрного сектору наводив мій співрозмовник. Від нього, зокрема, довідався, що згідно з аналізом ООН нинішня голодна і обкрадена до нитки Україна завдяки своїм ресурсам спроможна щорічно прогодувати 800 (!) мільйонів чоловік, що польський фермер щороку отримує від держави на гектар угідь 150 дотаційних євро, австрійський — 300, тоді як для українського велелюбні керманичі за 15 років «розщедрилися» аж на 54 гривні. Розкрив Михайло Володимирович й таємницю торішніх «пільгових» кредитів, обіцяних державою сільгоспвиробникам. З'ясувалося, що після оформлення усіх необхідних довідок, у тому числі страхової і заставної, обіцяні кредитні ставки в 17 відсотків "плавно" перетворювалися на 27 відсотків.

Якщо нашим можновладцям невтямки де і в кого повчитися, як вивести село з кризи, нехай звернуться за підказкою до того-таки Михайла Дмитрушка. Саме від нього довідався про **бразильський досвід. Тамтешнім фермерам свого часу також було непереливки, доки держава не повернулася обличчям до їхніх проблем. А повернувшись, не почала бити себе в груди і на весь світ волати про самопожертву, а зарезервувала у кожному місцевому банку 25 відсотків коштів під кредитування аграрного сектору. До того ж під мінімальні відсотки. І проблема «порятунку» відпала сама собою**.

Виклавши ще цілу низку фактів, які засвідчують тривалі й приховані «рятівні» маніпуляції можновладців навколо вітчизняного аграрного сектору, голова асоціації фермерів Сумщини зізнався: «Українські фермери вже заморилися вірити їхнім байкам».

А під кінець зустрічі ми обидва дійшли одного і того самого висновку: «Схоже, у всіх цих «захисничків» одне на думці: якнайшвидше добратися до останнього вцілілого народного багатства — земельки-годувальниці. Щоб продати її якомога з більшим зиском. Для себе, зрозуміло. Тож доки доберуться, постійно вішатимуть народу локшину на вуха про свою, начебто «благословенну», місію...». Тільки хто ж їм тепер повірить?

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.


Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

селянина зокрема, ні подолянина взагалі.

«Тваринництво є вигідним, адже грунт найчастіше — гарний родючий чорнозем, багатий найкращими сіножатями із соковитих трав та злаків, здатних прогодувати знижених природою тварин. Доказом цього є те, що деякі поміщики із значним успіхом розводять іспанських овець».

Не тільки «зниженим природою», а й випробуваним суворим сьогоденним життям тваринам не так смачно їсться, як їхнім предкам. На середню голову їжі знову припаде менше, ніж торік, на дев'ять відсотків. А це означає, що раціон «бідної» голови із бідного господарства навряд чи дотягне до 17 центнерів кормових одиниць середньообласного. За таких розкладів звідки ж узятися вигідному тваринництву, яким воно було двісті років тому?

«З цієї губернії риба не вивозиться»

За свідченням Рудлицького, два століття тому вона вся розкуповувалась і з'їдалась місцевими жителями. Але яка ж то була риба.

«Зокрема в Дністрі є: осетрові, білуги або стерляді, севрюги, соми, вирезуби, коропи, налими, марени, салакуші, хвати та раки, меншою мірою щуки. ... а в інших невеликих річках і... ставах ловляться коропи, щуки, окуні, лини, лящі, карасі, в'юни, йоржі та раки. У деяких річках водиться форель».

Без сумніву можна сказати, що теперішній список того, що водиться у подільських ставках і річках, значно зменшився. Якщо для багатьох хмельничан згадані назви ще знайомі, то смак такої риби — навряд чи.

Хоча на продовольчому ринку щодня знайдеться кілька цебер із живими коропами, карасями, товстолобами та щуками. І це все: таки переважну частину рибного раціону становить привезена з-за кордону морожена риба та оселедці.

У рибних рядах така само дорожнеча, як і у м'ясних. А рибні консерви, морепродукти і риба, оселедці успішно ввійшли до списку тих продуктів, що подорожчали. На здешевлення найближчим часом навряд чи доведеться очікувати. Хоча природа щедро наділила область водними плесами, рибна справа аж ніяк не на висоті. Із Дністра давно не тягнуть пудових сомів, а щоб осетрові, стерлядь, севрюга потрапили на гачок — це справді із якогось іншого життя. Сьогодні взагалі постало питання про заборону риболовлі на Дністрі, щоб іще вберегти ту живність, що в ній залишилась.

Щоправда, за розведення усяких диковинок уже беруться в окремих господарствах. На обласній сільськогосподарській виставці наприкінці літа уже хлюпався молодняк і коропів, і осетрових, й інших сучасних рибних «новинок», від яких з часом сподіваються отримати не лише рибу, а ще й промислове виробництво ікри. Але ж молодняк той поки що менше долоньки. А поки з ікринки виросте добряча рибина, в неї стільки коштів потрібно вкласти, що, звісно, не кожен візьметься за цю справу.

Ну що ж, край як не вивозив рибу двісті років тому, так і тепер не вивозить. А що не їсть своїх налимів та форелі — то хай не вередує. Зате карасі та йоржі завжди під рукою.

Коли читаєш ті давні записи, розумієш, Поділля не може і не повинно бути бідним, бо має таке багатство, як родючі землі. Про них говорять всі і завжди. І свої, і заїжджі. І століття, і два, і три тому. Але нині це багатство перетворилося на найбільшу проблему: нікому орати, нічим засівати, нікуди дівати вирощене... Село не дивує різними цікавинками. Воно думає, як вижити.

Утім, хтозна чи потраплять комусь на очі через двісті років цифри нашої аграрної статистики. Можливо, й вони матимуть дивний вигляд. І в майбутньому історики теж розгадуватимуть наші загадки буття: чому ми скаржились на життя, коли статистика оперувала такими багатозначними цифрами. Можливо, звідти їм буде видніше. Бо поки що ми самі ніяк не можемо сказати, куди поділись із ставів форель, із садів — виноградні лози, із хлівів — велика і гарна худоба... А були ж.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Хто не проти, той за

Скоро закінчується термін дії договору оренди, за яким я орендую земельну ділянку. Я хотів би продовжувати користуватися нею, проте орендодавець перебуває за межами України, зв'язку з ним немає і жодних відомостей від нього не надходить. Як у такому випадку продовжити договір?

Василь МОСКАЛЕНКО.
Полтавська область.

Згідно з положеннями Закону «Про оренду землі» про поновлення земельної ділянки після закінчення договору оренди має дбати передусім орендодавець. У разі, коли він не зацікавлений у продовженні орендних відносин, то він має повідомити про це орендаря. Якщо після закінчення терміну дії договору оренди орендар продовжує користуватися земельною ділянкою, орендодавець, що заперечує проти продовження орендних відносин, має надіслати орендареві письмовий лист-повідомлення із запереченнями проти поновлення договору оренди. У разі, якщо протягом одного місяця після закінчення терміну договору з боку орендодавця не надходить письмових заперечень проти продовження оренди земельної ділянки, договір оренди підлягає поновленню на той самий термін і на тих самих умовах, які були передбачені договором.

Наталя ВІЛАМОВА, юрист.

■ РЕАЛІЇ

Гектари — не для бур'янів

Прикарпатці мають намір залучити до обробітку додатково 20 тисяч гектарів — з тих, що пустують. А торік у краї залишалися незасіяними 65 тисяч гектарів сільгоспугідь. За словами голови Івано-Франківської облдержадміністрації Романа Ткача, цьогорічна весна обіцяє бути для селян досить складною, адже чимало озимини швидше всього постраждало через 30-градусні морози. До того ж восени недосіяно понад 15 тисяч га зернових. Підрахунки фахівців свідчать: сільгосптоваровиробникам області для проведення комплексу весняних польових робіт — ремонту техніки, придбання насіння, добрив, пального тощо — потрібно понад 65 млн. гривень. Власних коштів господарства мають лише третину, тож розраховують на державну підтримку, зокрема, на здешевлення банківських кредитів.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Іванівський феномен

У селах Іванівці та Березівці Корецького району, де мешкає близько семисот чоловік, найпопулярніша серед молоді професія — священик. Ними стали вісімдесят вихідців сіл, навіть дівчата останніми роками в регентші подаються. Старожили вважають, що «кладку» до цієї духовної професії проклав колишній їхній односелець Арсен Ігнатович Влаюк. Дуже грамотна на ті часи людина, він 1949 року, ще до утворення в Іванівцях колгоспу, перший пішов вчитися на священика. А далі молоді хлопці один за одним наслідували його приклад.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

■ ЗАКОРДОННЕ УКРАЇНСТВО: ВИТОКИ І СЬОГОДЕННЯ

5. Заряснів світ нашим цвітом

Якби місця розселення українців на карті земної кулі позначити нашими національними кольорами, то їхній квіт заполонив би всі континенти, включно з Антарктидою, де щороку працюють полярні експедиції з берегів Дніпра. Географія проживання закордонної гілки українського етносу є однією з найширших у світі — у ста країнах зафіксована присутність людей нашого роду. Від Аляски до Калінінграда, від Каліфорнії та Флориди до Австралії з Новою Зеландією, від Стокгольма до Балкан, від Південної Америки до Японії, від Великої Британії до Південно-Африканської Республіки — такі світові обшири розміщення великих і маленьких українських громад.

Десь на початку 1960-х років мені розповіли про несподіванку, з якою зустрілася команда радянського торговельного судна в Індійському океані. Корабель став на рейді біля одного з Маскаренських островів (район острова Мадагаскар). Коли шлюпки з моряками наблизилися до берега, щоб поповнити запаси прісної води, їх зупинили «Розпрягайте, хлопці, коні». Від такої раптовості матроси мало не впали у воду. Пісню виконував хор тубільців, а диригувала ними біла жінка.

Згодом з'ясувалося, що дружиною вождя місцевого племені є колишня полтавчанка. Її, як і десятки тисяч інших жителів України, нацисти вивезли до Німеччини на невільницьку працю. У 1945 році вона й познайомилася з негром, котрого полонили війська німецького експедиційного корпусу генерал-фельдмаршала Е. Роммеля під час бойових дій у Північній Африці. Подібних випадків у ті часи траплялося багато. Згадую про зустрічі з українськими жінками — дружинами бельгійців та голландців, чия доля була напрочуд схожою з життєвою дорогою керівниці хору на далекому від України маленькому океанському острові.

Так звані «шлюбна» і в подальші роки «четверта хвиля» еміграції, а також новітні мігранти-заробітчани відчутно змінили традиційну географію розселення української людності у світі. До Російської Федерації, США, Канади, Австралії, держав Південної Америки і Західної Європи приєдналися такі країни, як Ізраїль, Португалія, Італія, Норвегія, Фінляндія, Саудівська Аравія, Єгипет, Іран, Японія та інші.

Найбільше громадян українського походження, за офіційною статистикою, постійно проживає в Російській Федерації (понад 2,9 мільйона осіб), Канаді (більше мільйона 70 тисяч), США (понад 893 тисячі), Молдові (близько 550 тисяч), Бразилії (400—500 тисяч; у багатьох «колоніях» — селах, де мешкає 80 відсотків українців, переписів населення вже давно не було), Казахстані (майже 460 тисяч), Аргентині (близько 350 тисяч), Узбекистані (більш як сто тисяч). Решта держав мають громадян з українським корінням значно менше — від десятків тисяч до сотень осіб.

Наймасовішими компактними місцями поселення українців є окремі регіони в Російській Федерації, Канаді, США, Аргентині, Бразилії, Білорусі та Молдові.

Ще якихось десять літ тому абсолютна більшість українського населення мешкала в Москві та Підмосков'ї — за офіційними підрахунками, близько півмільйона осіб. Але останній перепис жителів Росії у 2002 році констатував істотне зменшення громадян, які ідентифікували себе українцями. У Москві зізнався статистикам в українськості лише кожен сороковий житель російської столиці. До такої цифри немає довіри.

Працюючи у недавньому минулому в Посольстві України в Російській Федерації, я зустрічався з багатьма представниками столичної інтелігенції, чия батьківщина — Україна. Але майже всі вони підкреслювали свою руську національну належність. Тодішній депутат Державної Думи, відомий режисер і актор Микола Губенко розповів мені, що серед ста парламентаріїв — членів депутатської групи із зв'язків з Верховною Радою, переважна більшість народилася в Україні. Але навряд чи, висловив він сумнів, хтось з них задекларував своє українське походження.

У Канаді найбільша кількість етнічних українців проживає в п'яти провінціях — Онтаріо, Альберті, Британській Колумбії, Манітобі та Саскачевані. Канадських українців сьогодні можна зустріти у більш як 200 містах.

Українці є жителями двадцять одного штату в США. Найбільше з них мешкає в штатах Нью-Йорк і Пенсільванія. Приблизно сорок відсотків новоприбулих з України упродовж останніх двадцяти років поселяються в штатах Нью-Йорк та Каліфорнія. Саме тут добре організовані українські громади активно допомагають новим іммігрантам швидше адаптуватися до американських умов життя.

Понад 90 відсотків бразильських українців мешкає в штаті Парана (серед тамтешнього люду цей штат ще має назву «Паранська Україна»). Містом найбільшої концентрації українців у цій країні є Прудентополіс, де вони становлять три чверті населення. Тут у 1989 році зведено пам'ятник молодому Тарасові Шевченку, діють українські церкви, музей, школа, а ще друкуються чи не найкращі на американському континенті букварі.

Тепер коротко про деякі з тих країн, які емігранти з України поступово освоюють і стають їх громадянами. Збільшується кількість українських жінок, котрі одружуються з єгиптянами. Кілька років тому вони створили «Український жіночий клуб». Нещодавно виникла українська громадська організація і в Японії під назвою «Краяни», яка дбає, насамперед, про популяризацію української культури в суспільному середовищі цієї держави.

Наприкінці 1980-х років до Південно-Африканської Республіки почали прибувати групи лікарів, митців, інженерів з України, які нині, а їх уже близько тисячі, заснували свій бізнес, переважно у сфері ремонту автомобілів та туризму.

До нашої громадської організації «Разом» звернулася колишня дніпропетровчанка Олена з Анголи з проханням надати консультацію щодо відкриття недільної школи і православної місії. Українське життя розбудовується і в цій країні.

Географія української присутності у світах рік у рік розширюється. Дедалі менше на земній кулі залишається «білих» плям для людей нашого роду, котрі тимчасово або без вороття вирішили жити і працювати у чужих краях, не пориваючи зв'язків з Україною. Але, думається, на планеті ще залишаються острівці, на яких ми несподівано можемо зустріти народжених в Україні та їхніх нащадків.



Станіслав ЛАЗЕБНИК,
голова громадської організації «Разом».



Керівник парламентського комітету з ПЕК Андрій КЛЮЄВ вважає необгрунтованою ціну на газ у 110 доларів за тисячу кубометрів

Ладанська сирота,

або Чому вітчизняний пожежний автомобіль загнано у глухий кут МНС

За десять останніх років чернігівські вогнеборці нещодавно отримали перший, один-єдиний, новий пожежний автомобіль, вироблений... в Росії. А експлуатували його лише кілька днів. Довелося відправляти довгоочікуване придбання на «доробку» до селища Ладан Прилуцького району на державне підприємство «Пожспецмаш», яке в радянські часи було лідером з виробництва пожежної техніки, а нині переживає нелегкі часи, ледь животіє. Сотні ладанських майстрів сьогодні виїхали до Росії, де заробляють валюту на аналогічних підприємствах.



Пікантність ситуації ще й у тому, що державне підприємство «Пожспецмаш» нині належить Міністерству надзвичайних ситуацій України. Здавалося б, саме воно найбільше зацікавлене у завантаженості вітчизняного виробника. Адже ні для кого не є секретом, що більш як 85 відсотків українських пожежних машин експлуатують по 15—45 років, чверть їх списана, хоча ще сяк-так використовується. Отже, пожежно-рятувальні підрозділи потребують щонайменше 3000 пожмашин. За рік у Ладані готові й нині виготовити до 1000 автомобілів. Все-таки збережена база підприємства, є кістяк колективу, який, зрештою, можна збільшити за рахунок місцевих заробітчан, котрі працюють у Росії.

А минулого року ладанські майстри—виробники найсучасніших спецмашин пожежогасіння з подивом дізналися, що їхній завод не брав участі в тендері із забезпечення України новими пожежними машинами.

Це розхлябаність минулого керівництва чи таємна спецтехнологія зацікавлених в одержанні замовлення? Хоч би як там було, а майже 20 мільйонів гривень спрямовано російській фірмі, яка й досі не розрахувалася із замовником — МНС — повністю. До того ж поставлена техніка виявилася низькоякісною, бракованою.

Зрозуміло, на яких «чесних і прозорих» умовах і під кого організовувався тендер 2004 року. Цей ребус МНС України нині розгадує Генеральна прокуратура.

Проте відповіді нового керівництва МНС України не додають впевненості ладанським виробникам.

— У нашому міністерстві протиборствують дві думки. З одного боку, нам хотілося б підтримати наше підприємство, — сказав у Ладані заступник міністра МНС України Станіслав Аржевітін. — А з другого — ми розуміємо, що пожежно-рятувальним підрозділам потрібна сучасна техніка. Це підприємство повинно знати, що хоч воно й під нашим дахом, але якість має бути бездоганна.

У МНС України є претензії до продукції ДП «Пожспецмаш»? Виявляється, ні. Так, лише загальні побажання. Водночас завод видає на-гора кілька видів конкурентоспроможних пожежних автомобілів, які мають повагу вогнеборців. Але чи потраплять 15 мільйонів гривень, запланованих МНС на наступний рік для придбання пожежно-рятувальним підрозділам нової техніки, до Ладана? Знову-таки важко сказати. Адже цілком можливо, що, як і попереднього разу, в тендері переможе не якість, доступна ціна, а дешева «конкурентна» фантазія-пропозиція.

У вересні в ДП «Пожспецмаш» відбулася зміна керівництва.

— Ми щомісяця нарощуємо виробництво продукції, — каже генеральний директор ДП «Пожспецмаш» Сергій Логінов. — Це дає можливість почати виплати заробітку працюючим. Звичайно, ми сподіваємося на держзамовлення. Але якщо будемо розраховувати тільки на нього, то все залишиться по-старому. Тому нині намагаємося знайти нових замовників, беремо активну участь у багатьох тендерах. І, до речі, небезуспішно.

Що ж, такі орієнтири керівника, можливо, і виведуть підприємство з кільканадцятирічної кризи. Хоча, як знаємо, і попереднє керівництво працювало у цьому напрямі, але не дуже результативно. Очевидно, держава через посередництво МНС все-таки повинна відігравати в цих процесах провідну роль.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Ладан
Прилуцького району
Чернігівської області.

На знімку: заступник міністра МНС України Станіслав Аржевітін **(у центрі)** оглядає нову продукцію ДП «Пожспецмаш»; нова пожежна машина ДП «Пожспецмаш» на виставці.

Фото автора.

■ ІЗ ГРОМАДСЬКОЇ ПРИЙМАЛЬНІ

«Поділилася наболілим —

Представники «Голосу України» провели прийом читачів під час роботи виїзного корпункту газети у Слов'янську Донецької області. Акцію було організовано за підтримки відділу внутрішньої політики міськвиконкому. Про день та місце зустрічі ми оголосили заздалегідь, тож наші читачі мали можливість особисто поділитися наболілим або написати листа. До речі, звернення ми отримали не лише з Донеччини, а й із інших регіонів України. Наші передплатники говорили про беззаконня і бюрократизм, корупцію і черствість, безвідповідальність і непрофесійність. На жаль, ці явища мають місце в усіх куточках держави.

Вікторія Ларіонова, пенсіонер, учасник Великої Вітчизняної війни, Слов'янськ:

— Ось уже вісім років, як мій чоловік Олег Миколайович Ларіонов, інвалід війни другої групи, колишній працівник ВАТ «Содовий завод», не може отримати заборгованість у заробітній платі. Заводу вже немає, як і багатьох підприємств у нашій країні. У бюджеті держави чомусь є кошти на відрядження чиновників та інші заходи. Може, є можливість виплатити і чесно зароблену зарплату ветеранові праці та інваліду Великої Вітчизняної? Розумію, це питання ви, журналісти, не вирішуєте. Але поділилася з вами наболілим — і наче полегшало. Хочу побажати вашому колективу: так тримати! Мені дуже подобається газета «Голос України», де охоплені всі сторони сучасного життя. Актуальні рубрики, чудова верстка, гарний друк.

Ще одна відвідувачка громадської приймальні, Лідія Манько, також колись працювала на содовому заводі і також досі не отримала заробленого:

— Гроші не виплачені із 1997 року. Колишні працівники втратили віру. Згадайте нас, я дуже хочу, щоб не порушувалися права людини, Конституція України. І щоб у бюджеті 2006 року були передбачені кошти на виплату заборгованості всіх підприємств-банкрутів. Завод грабували на наших очах. Звернення до вищих державних органів залишаються без відповіді, а якщо і відповідають, то відписками, принижуючи нас.

На здобуття Національної премії ім. Т. Шевченка

СВІТ ПОЕЗІЇ ПЕТРА ПЕРЕБИЙНОСА

(Початок на 2-й стор.).

Можна б і так сказати: в центрі світу поезії Петра Перебийноса стоїть сонце людської печалі. У кожному регіоні цього світу панує печальне взаєморозуміння між усіма речами і всіма духовними екзистенціями. Філософія цього взаєморозуміння каже: все дійсне є сумним. Але поет не виступає співачем і сівачем смутку, він шукає сили, здатної протистояти ідеї смертності всього сущого, і знаходить її. Та сила в нього називається Любов'ю.

Петро Перебийніс любить Україну, але нема в нього, на щастя, закоханості у свої патріотичні почування, він не демонструє свого українства, бо вони для нього не одежина, а сама душа. Він ще задовго до подій на Майдані написав:

Муж вельможно-історичний
на Майдані щось гука.
Він у нетрях вікторини
грає роль масовика...
Люд зітхає сумовито
і вклякає: ми — не ми...
Маска, лаврами повита,
височіє між юрми.

Хіба це не образ олігарха, який стояв на сцені Майдану, закликав



народ до повстання, обіцяв навести порядок в Україні, встановити лад справедливості, але мав на думці тільки одне: як прийде до влади, збереже свої заводи, свої вкладені в офшори долари.

Петро Перебийніс жорстокими фарбами малює портрет свого духу:

«У скелю я закутий. А серце вогняне ще стогне від покути. Та випустіть мене!» Мотив покути проходить через його вірші дозрілих літ. Нові покоління українських поетів, можливо, не знатимуть, що таке покаянне слово, спрямоване на свою страшну долю служника неправді. Поезія Петра Перебийноса — це сповідь мученика, якого терзає усвідомлення втрати свого найдорожчого, зрадженого словечка. Це відображено, може, найяскравіше у вірші «Ланцюгова реакція»:

Нарешті випав сніг. І все присипав.
І десь під оцинкованим заметом,
десь поруч із померлим колосочком,
ридає опромінене, пропаще,
безрідне, тричі зраджене словечко.

Петро Перебийніс надто часто пророкує забуття для свого імені і для свого слова, заметеного зимовими хуртечами. Але також часто заперечує сам собі, викликає на «завеснілі сніги», справжню весну для зерна, людської свободи і для своєї людської свободи і своєї розвеснілої майбутності: колосся, яке проростає з його пшеничних зерен, «виколисує думу про волю». Вірш «Родовід зерна», який нагадує сонет Максима Богдановича про зернину, знайдену в єгипетській піраміді, має абсолютно власний, оригінальний, несподіваний поворот мислі. Тут сконцентровано, мабуть, оте найважливіше, що має сказати нам цей поет. Зерно у скіфській могилі, знайдене археологами, не зогнило.

Важкою глиною приперте
до скам'янілого меча,
воно лежало біля смерті
і виглядало сівача.

Ми всі, всі без винятку, творчі люди ХХ століття, жили біля духовної смерті, але не всі вижили, не всі дочекалися сівача, не всі стали зернами свободи. Петро Перебийніс належить до тих, хто мав достатньо життєвої сили, щоб чинити опір духовній смерті, яка загрожувала не тільки йому, а й нашому народові. І, власне, його поезія, незважаючи на свій мінорний лад, сприймається як літописання окремої людської душі і душі національної, страждань, спричинених не тільки чужою окупацією Вітчизни, а й неволею визволених рабів, яким не потрібно ні свободи, ні мови, ні історії України, а тільки її багатства та слухняності.

... Читаю Петра Перебийноса. Це — Поет.

Дмитро ПАВЛИЧКО.

Стукайте — і вам відчинять

У нього напрочуд сині очі, добре відкрите обличчя, по-дитячому ніякова посмішка. Йому пасувало бути лікарем, як того хотів батько. Чи вчителем, як бажала мати. Але Іван Гуня обрав свою дорогу. Він лікує людські душі і сіє добре та вічне. Бо він — священик.

Служити хлопцеві з Коломийського району на Івано-Франківщині випало в Афганістані. Та ще й у роті спеціального призначення. Страшно було кожного дня. Смерть чатувала усюди. Багато хто не витримував: хлопці різали вени, жменями ковтали таблетки, лізли у зашморг... Ламалися, мов сірники. Навіть фізично сильні, котрі мали серйозні спортивні досягнення. У багатьох країнах для тих, хто брав участь у військових конфліктах, створювали реабілітаційні центри. У Радянському Союзі їх не було, тож досі багато з тих, кому довелося пройти через афганське пекло, живуть з незагоєними душевними ранами.

Іванові Гуні допомогла вижити молитва. Після служби в армії бував у монастирях, багато спілкувався з духовними отцями. Це зцілювало душу, допомогло відчути Господнє покликання.

Після закінчення семінарії отець Іван Гуня залишився на Тернопільщині. Нині він служить у Зарваницькому духовному центрі. Зарваниця для українців те саме, що Лурд для французів чи Фатіма для іспанців. Тут монахові, котрий утікав від переслідувань татарів і ліг перепочити, явилася у сні Божа Мати. На тому місці забилося святе джерело. Сюди по зцілення духовне і фізичне щороку приїжджають сотні тисяч віруючих не тільки з України, а й з-за кордону.

В отця Івана дещо незвичні обов'язки, він працює у центрі мирянського апостоляту, намагається перекинути місток між церквою і державою, щоб спільними зусиллями розв'язувати наболілі для суспільства проблеми. Скажімо, молодіжні. Його непокоїть, що молодим людям нав'язують фальшиві життєві цінності, їх намагаються деморалізувати. Таке враження, каже отець Іван, що робиться то цілеспрямовано, з далеким прицілом знищення нації, держави. Невже ті, хто при владі, цього не бачать? Він прагне достукатися до чиновників, пропонує спільні програми, але поки що розуміння не знаходить. Від нього відгороджуються тезою, що церква в Україні відокремлена від держави. Та коли починаються вибори, всі поспішають до церкви по підтримку. Церква намагається знайти підходи до молоді через різні спільноти, рухи, прощі, реколекції, але священнослужителі усвідомлюють, що цього замало. Якби влада хотіла співпрацювати з церквою, то могла б таки дещо зробити для духовного оздоровлення нації.

А чому не турбує тих, хто при владі, справжній бум розлучень? Розпадається майже кожна друга сім'я. Руйнують родини нестатки, заробітчанство, але не тільки. У Зарваницькому духовному центрі діють реколекції (курси) для подружніх пар. Сюди можна взяти із собою дітей, послухати проповіді, поспілкуватися з іншими парами, помолитися, просто відпочити кілька днів. Є люди, котрі прожили спільно 20, 30 років і більше і вже дещо забули в повсякденній суєті, що таке кохання, взаємоповага і взаєморозуміння. Такі реколекції освіжають забуті почуття, подружні пари їдуть звідси окриленими. Можливо, з часом будні знову візьмуть гору, але безслідно духовні курси не минають. Приїздять сюди і молоді пари, щоб навчитися, як обминати підводні рифи подружнього життя, навчитися чути одне одного, шанувати. Кожного року в липні до Зарваниці організовують багатолюдні родинні прощі.

Отець Іван, а саме з його ініціативи і за підтримки єпископів і за благословення блаженнійшого патріарха УГКЦ Любомира Гузара у Зарваниці діє цей родинний центр, каже, що людина сама має вийти з кризової ситуації. У цьому центрі їй тільки створюють умови, щоб вона могла реально її оцінити і зробити правильний вибір.

Нинішній час висуває на перший план матеріальні цінності, заробітки, а душа залишається на задвірках. Так, на жаль, в усьому світі. Але Україна, вважає отець Іван, має шанси вирватися з цього зачарованого кола. Вона має великий духовний і матеріальний потенціал. Якщо зуміємо ним скористатися, якщо ті, хто при владі чи прагне до неї, захочуть цього. Проте здебільшого політичні сили ставлять собі за мету не служити людям, а просто дорватися до влади.

І все-таки церква не полишає надій достукатися до сердець державних мужів, політиків, щоб привернути їхню увагу до болючих точок суспільства, до християнських цінностей, необхідності духовного очищення. Отець Іван вірить, що не все ще втрачено, що якщо стукати, то вам відчинять.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.



На знімку: родина Гунів — найменший синочок поки що у проекті.

Фото із сімейного архіву.

■ **РЕПЛІКА**

Алмази — не міф, але...

Запущена на початку нинішнього року міністром екології та навколишнього середовища Павлом Ігнатенком інформація про величезні родовища алмазів, начебто знайдених у Кіровоградській області, котрі за якістю не поступаються всесвітньо відомим сибірським та африканським родовищам, спочатку сприймалася як міф.

Однак головний геолог Кіровоградської геологорозвідувальної експедиції № 37 Микола Кир'янов заявив, що нинішнього року його відомство займатиметься насамперед проектуванням розробки родовищ золота, урану та алмазів.

За його словами, торік Кіровоградська геологорозвідувальна експедиція № 37 підготувала звіти про поклади алмазів та літію у Кіровоградській області. А в нинішньому році виділять кошти на фінансування розвідки покладів алмазів у Кіровоградській області. Тож головним завданням ГРЕ № 37 у новому році буде виявлення промислових ділянок на родовищі у Кіровоградському рудному районі.

«До проектів розробки родовищ увійдуть матеріали геологічної розвідки, кошторис робіт, креслення, розрахунки тощо. Фінансуватися розробка проектів буде за рахунок державного бюджету. І головне, що ми довели: промислова розробка цих родовищ, і, зокрема, родовища алмазів — реальна справа», — підсумував Микола Кир'янов.

Такий оптимізм не може не радувати. Та знову-таки, розвідка і промисловий видобуток — надто різні речі. Цю відстань від першого до другого можна долати десятки років. І гучних заяв вистачить ще не на одні вибори. Тож чи не рано кричати «Ура!»?

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

і наче полегшало»

Про соціальні наслідки банкрутства підприємств у Слов'янську «Голос України» писав не раз. Під час останнього «круглого столу» за участю керівників міста, ліквідаторів підприємств та представників трудових колективів підкреслювалося: відповідальність за виплату боргів колишнім працівникам Слов'янського содового заводу повинна взяти на себе держава. Адже збанкрутіле підприємство перебувало в державній власності.

Автокатастрофа в 1997 році круто змінила життя Людмили Чернишової зі Слов'янська. Лише завдяки лікарям вона вижила, однак залишилася інвалідом. Близькі і друзі збирали гроші на лікування, у той час як водій, із вини якого жінка опинилася на лікарняному ліжку, залишився байдужим. Справедливості заради варто зазначити, що міський суд задовільнив позов Людмили Іванівни про відшкодування матеріальної шкоди із винного в сумі 14 тисяч 161 гривня 85 копійок. Однак цих грошей потерпіла так і не отримала: винний в автокатастрофі на сьогодні вважається... безробітним. На прийомі наша читачка простягла фотографію: «Ось такою я була до катастрофи. Сьогодні ходжу із простягнутою рукою по всіх інстанціях, випрошуючи гроші на лікування. І на звернення отримую відписки. Я вже змирилася з тим, що стала калікою. Але як змиритися із черствістю, безсердечністю?».

Горе привело до громадської приймальні і Ніну Грибову: в 2000 році її сина по-звірячому вбили. Один із убивць досі перебуває в розшуку. До газети Ніна Романівна звернулася із проханням допомоги спорудити пам'ятник на могилі сина та домогтися справедливості в розслідуванні злочину. До речі, серед листів, надісланих до Слов'янська із інших областей, нам трапився аналогічний заклик — «допоможіть відновити справедливість». Єлизавета Скуртол із Полтави стверджує, що представники міліції і прокуратури протягом року нехтували її заяву про крадіжку.

Допомоги правоохоронних органів потребує і Валентина Мартишонок із села Ходаки Барського району Вінницької області: в державній виконавчій службі Ялтинського міського управління юстиції на примусовому виконанні перебуває виконавчий лист про стягнення аліментів із Блажчука Віталія Михайловича на користь Блажчук Валентини Мечиславівни на утримання дитини в розмірі 1\4 частини з усіх видів заробітку. Однак, розповіла в своєму листі наша читачка, гроші надходили нерегулярно, а з 2002 року перестали надходити взагалі. «За цей час виконавчі документи були втрачені чотири рази, а суд та органи міліції навіть не намагалися шукати боржника — я їм уже не вірю. Прошу вас знайти колишнього чоловіка, який виїхав до Черкаської області. Можливо, він змінив документи і прізвище».

І ще один лист, який потребує реагування від офіційних органів. «Працюю в сільському господарстві в акціонерному товаристві «Ізумруд» на Херсонщині, — пише Антоніна Бойко із селища Калінське Великоолександрівського району. — Наше господарство сплачувало фіксований сільгоспподаток. Але за 2004 рік цілком його не сплатило, оскільки перебуває у скрутному матеріальному становищі. Відрахування із зарплати були здійснені в усіх працівників, але Пенсійний фонд не зарахував усім працівникам товариства страховий стаж. Як можна відстояти свої права?» — запитує наша читачка.

Ми вдячні всім передплатникам, які особисто прийшли поспілкуватися із журналістами «Голосу України» чи написали до Слов'янська. Теми, порушені вами, стануть поштовхом для підготовки нових публікацій у «Голосі України».

Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.

«Луч» стабільності й надії

Дніпропетровське учбово-виробниче об'єднання «Луч» — давно визнаний лідер у системі Українського товариства сліпих. На його частку припадає п'ята частина продукції, що її виробляють всі підрозділи УТОС. А в його складі, до речі, не мало не багато, а 80 підприємств. Та що там рамки товариства. Таких сучасних і перспективних виробництв, як у «Променя», небагато є сьогодні й у провідних галузях промисловості й економіки країни. Про те, як об'єднанню вдається, як мовиться, тримати руку на пульсі і, незважаючи на різні зигзаги економіки, не тільки впевнено залишатися на плаву, а й постійно розвиватися, розповідає генеральний директор УВО, член президії центрального правління УТОС і член Комітету із соціальних прав Європейського союзу сліпих, заслужений працівник промисловості України Леонід ЛЕЖЕПЕКОВ *(на знімку).*

— Мабуть, головне — нам вдалося правильно визначитися зі стратегією і не зраджувати їй ні за яких обставин. А це насамперед постійне відновлення асортименту продукції і невпинна модернізація виробництв. Ось буквально перед новим роком з Гонконгу на головне підприємство доставили чергову новинку — видувну машину. Тепер наш заводський конвеєр став ще досконалішим і більш автоматизованим. Цьому приділяємо найбільше уваги. Не приведи Боже зазіватися — одразу випередять конкуренти. Завжди ретельно добираємо кожну чергову модель. Вивчаємо каталоги фірм-виготовлювачів із різних країн. Перед тим, як зупинити вибір на тій само видувній машині, наприклад, переглянули безліч її аналогів, порівняли всі умови, кожну дрібницю і деталь. Ринок до цього зобов'язує. Так само ретельно стежимо і за попитом на товар, що випускаємо. Тільки починаються збої з продажем — вносимо корективи чи взагалі знімаємо модель з конвеєра. Замінюємо на іншу. За три останні місяці вже поставили на потік два нові вироби.



— Леоніде Павловичу, розкажіть про ваше об'єднання, з чого складається асортимент його продукції?

— Об'єднання нараховує п'ять підприємств: криворізьке, нікопольське, дніпродзержинське і два в Дніпропетровську. Одне з них головне.

Тільки в його цехах виробляють 15 виробів. Серед них сім видів гідравлічних і пневматичних обприскувачів для саду і городу. Реле для ще радянських холодильників. Лопати для прибирання снігу і збирання зерна, пластмасові відра. Щомісяця на ринок надходить 50 тисяч наших електричних пускачів, причому одночасно трьох видів.

— Але все, що ви перелічили, легко можуть виготовляти й інші. Тим паче що сьогодні на ринку, крім промислових гігантів, з'явилося безліч малих і середніх підприємницьких структур, що беруться за випуск товарів масового попиту.

— Так, конкуренція нині дуже жорстка. Тому доводиться й демпінгувати, і перебудовуватися на ходу, шукати вигідніші варіанти купівлі-продажу, технічні характеристики для своїх виробів. У результаті, наприклад, довгої суперечки з нами не витримав і зійшов з дистанції «Київприладбуд»: ми вчасно перейшли з металу під час виготовлення балона і почали застосовувати пластмасу. Навіть завод у Світловодську, де 40 років виробляли добротні гідравлічні обприскувачі, змушений був поступитися пріоритетами: їх продукція виявилася дорожчою. Знову-таки за рахунок ціни і вигідніших умов постачання вдалося навіть витиснути з українського ринку і конкурентів з Білорусі.

— Виходить, тепер ви монополісти з випуску обприскувачів?

— І не лише цього масового товару, а й багатьох інших виробів. Беремо якістю, комфортом постачання. Наприклад, відпускаємо товар з відстрочкою платежу, без передоплати. І з меншою вартістю. Але не на збиток собі, звичайно, торгуємо. Намагаємося встановлювати нижчу ціну за рахунок зменшення маси прибутку. А також активно впроваджуємо енергозберігаючі технології, автоматизацію. Комплексно використовуємо всі джерела фінансування — від банківських кредитів, власного оборотного капіталу до залучення позик Фонду соціального захисту інвалідів. Гроші ці насамперед спрямовуємо на те, щоб створювати і впроваджувати сучасні технології.

— Дехто дотепер не може зрозуміти, як удається підприємству, де більше половини працюючих — інваліди, витримувати конкуренцію з тими, де немає робітників з фізичними вадами. А отже, вони можуть трудитися продуктивніше. Може, у вас вигідніші, аніж в інших, умови, і в цьому весь секрет?

— Так, у нас пільгове оподаткування. Але це не манна небесна, а цілком обгрунтована і взаємовигідна наша взаємодія з державою. У березні минулого року колишній уряд, обіцяючи зберегти пільги, одразу в документі, яким реформувався бюджет, одним рядком їх вилучив. Як нерідко в нас буває: говориться одне, а робиться зовсім інше. Ми тоді провели велику роботу з депутатським корпусом. Нас підтримали практично всі, до кого звернулися. І Сергієнко, В. Гуров, В. Хара, С. Буряк і Ю. Єхануров, тоді ще народний депутат. Пропозиції з поправками спрямували до дії. Пільги залишили чинними. Багато хто, на жаль, не може зрозуміти, що такі послаблення потрібні нам не заради самих пільг.

Є кілька посилок, чому таким специфічним підприємствам потрібне пільгове оподаткування.

В іншому разі виникає деяка аморальність: держава, що зобов'язана піклуватися про інвалідів, відкрито забирає ними зароблені гроші у вигляді податків. Звідси з'являється якась нестиковка.



Тепер візьмемо інший аспект. Праця інваліда на ринку праці неконкурентна. А в нас згідно із законодавчими актами закладено в статут: 50 плюс один — застосування праці інвалідів. Використовуючи в такий спосіб неконкурентну працю, ми на ринку товарів повинні конкурувати з іншими. Але це в ринкових умовах нереально. Тому пільгове оподаткування — це своєрідна компенсація за застосування некваліфікованої праці інвалідів у галузі матеріального виробництва.

Припустимо, забрали в нас таку пільгу. Тоді, щоб зберегти підприємство, залишатися конкурентоспроможними, необхідно було б просто звільнити 200 інвалідів. Приміром, на складанні тих само пускачів за обсягу 50 тисяч одиниць продукції на місяць працює 30 інвалідів. Запросимо замість них шість молодих здорових хлопців. Змінимо технологію, а на виході з конвеєра все залишиться, як було, ті само обсяги. Але тоді на утримання звільнених держава витратить значно більше грошей, аніж обходиться їй нинішнє пільгове оподаткування. Ось така арифметика.

— Таких умов дотримувалися завжди?

— За часів Радянського Союзу, адже я ще «червоний директор» — затверджували на посаду в райкомі партії — пільг для виробництв, де працюють інваліди, дотримувалися неухильно. Пам'ятаю, у 1985 році постановою держплану, щоб вивільнити потужності військово-промислового комплексу, зокрема одного з орловських заводів, нам доручили виготовляти реле, яке встановлювали на всіх вітчизняних холодильниках. Передали виробництво, і ми взялися за справу. В об'єднанні «Промприлад» на випуску цих реле працювали 70 осіб. Їх замінили 220 наших інвалідів. Природно, собівартість одразу зросла. І тоді без зайвих розмов всесоюзним прейскурантом ціну продукції підвищили на 15 коп. А ми були єдиними в країні — від Калінінграда до Сахаліна — виробниками цих реле. Тепер уже давно немає підтримки держплану. Як і його самого. Тепер діє єдине правило: не можеш конкурувати на ринку товару — іди. Покупець бере те, що дешевше, за рівних споживчих властивостей і дизайну. І його не цікавить, хто робив товар, скільки на його випуск витрачено. Ось тому сьогодні пільгове оподаткування — не розкіш, а природна умова для роботи.

— Охоче йдуть до вас працювати в колективи чи відчуваєте дефіцит кадрів?

— На п'яти підприємствах об'єднання трудяться більш як 700 інвалідів. Є начальники відділів, цехів, провідні спеціалісти з повною чи частковою втратою зору. Відмінним професіоналом зарекомендував себе заступник директора з комерційних питань Ібрагім Муталлібович Раджабов. Заробітна плата в об'єднанні порівняно висока. Реалізується велика соціальна програма. Це і безплатні путівки на відпочинок, якісне харчування, медичне обслуговування. Праця майже цілком автоматизована: комп'ютер узяв на себе всі нюанси технології. Рахує, підказує, сам відключає в аварійній ситуації конвеєр, підбирає режим. На багатьох ділянках цілком вилучений людський чинник. Але людей усе одно постійно не вистачає.



Напевно, у місті важко знайти ще з десяток підприємств із такою інтенсивністю праці, як у нас. Увесь час закуповуємо, встановлюємо, впроваджуємо щось нове. Тайванські ливарні комплекси, італійські нагрівальні котли, гвинтові німецькі компресори. Унікальний фрезерний верстат робить з дискетки прес-форми. На жаль, доводиться поки що тримати багато допоміжних працівників. Але поступово їх кількість зменшуватиметься. Наприклад, нещодавно купили сучасний автокар. Вивільнили в такий спосіб кілька працівників. І жодного не звільняємо при цьому. Вони перейшли на інші ділянки і почали виконувати іншу роботу. Чи ще приклад. Колись дві людини трудилися на гідропресі. Коли ж купили в Тайвані велику дробильну машину, потреба у праці цих підсобників одразу відпала. Направили їх на перенавчання — тепер складатимуть вироби. І умови праці краще, і зарплата більше. І такі зміни відбуваються буквально на кожній ділянці.

Цього року мають намір прийняти на роботу 25—30 інвалідів. Шукаємо бажаючих. У газетах даємо оголошення —а люди не йдуть. Хоча, повторюю, й умови праці, й зарплата в нас — можна позаздрити. Але, як нерідко буває: одержує людина групу інвалідності і не хоче більше працювати, мовляв, досить уже — тепер відпочиватиму. Сякі-такі гроші тепер є —як-небудь проживу, не працюючи. По собі знаю, така позиція — шлях у нікуди. Тільки активна діяльність допомагає бути завжди у формі, не порожнім місцем у суспільстві. Не можна опускати руки навіть у найскладніших ситуаціях. Треба завжди шукати і знаходити місце, де зможеш принести щонайбільше користі. І собі, і людям. Коли, працюючи молодим фахівцем на Салаватському нафтохімічному комбінаті, що на Уралі, в 25 років я дістав дуже серйозну травму, позбавився зору, здавалося, це — фінал. Сім місяців пролежав у клініці імені Філатова. Але зібрався із силами. Поставив мету, взяв себе в руки. Потім закінчив економічний факультет Київського держуніверситету й Вищу школу менеджменту. Працював у Західній Україні й директором підприємства в Донбасі. І ось 23 роки тут. У нас підібралася чудова команда, якій під силу виконання будь-якого завдання. Вважаю наш колектив одним із кращих у системі УТОС. А багатьом, з ким сьогодні працюю разом, також було нелегко знайти своє справжнє місце в житті. Але вони себе знайшли в роботі, в реалізації цікавих планів, у колективі однодумців. Сьогоднішнє місце «Луча» в економіці України — це їх, наша спільна заслуга.

— І яке, на вашу думку, місце посідає «Луч» сьогодні у вітчизняній економіці?

— Гадаю, ми вже давно знайшли і зайняли в ній надовго свою нішу. Чи втратить економіка України в цілому, якщо ми раптом залишимо ринок — не знаю, але пересічні громадяни, знаю точно, одразу відчують дискомфорт. Не зможуть купити за прийнятною ціною той товар, що випускаємо тільки ми. А це сотні тисяч виробів, що постійно мають у населення попит. Тільки із зарплати платимо регулярно більше мільйона гривень податків до бюджету країни. І ще наші підприємства допомагають піднімати рівень соціального захисту, якісно проводити реабілітацію інвалідів. «Луч», наприклад, підтримує матеріально 17 первинних організацій УТОС в області. А це майже чотири тисячі інвалідів по зору. І від того, наскільки успішно і стабільно ми працюватимемо, прямо залежить і їх добробут, і наше майбутнє. Отже, ми на вітчизняному ринку всерйоз і надовго. І не збираємося й надалі поступатися завойованими позиціями.

Записав Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Дирекція ВАТ «Електроприладпостач»

Повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 04 квітня 2006 р. о 10:00 год. у приміщенні ВАТ «Електроприладпостач» за адресою: м. Київ, вул. Радіщева, 3.

Порядок денний:

1. Відкликання та обрання членів Спостережної ради.
2. Затвердження умов договору ВАТ «Електроприладпостач» з незалежним реєстратором ТОВ «Лідер-Реєстр» на ведення реєстру власників іменних цінних паперів.
3. Відкликання та обрання членів ревізійної комісії.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись 04 квітня 2006 р. з 9 год. до 10 год. за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам загальних зборів акціонерів при собі необхідно мати паспорт або інший документ, що засвідчує особу, а для уповноважених представників акціонерів, крім того, оформлені відповідним чином доручення на передачу їм право голосу на зборах.

Необхідну інформацію можна отримати за телефонами: 408-49-09, 497-60-55.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 19 січня 2006 року по справі № 6/26-Б-06 Приватно-орендне сільськогосподарське підприємство Агрофірма «ПОДОВЕ», код ЄДРПОУ 00856801 (75313, с. Подове, вул. Зелена, 1, Новотроїцького району, Херсонської області) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Тітова Олена Юріївна, ліцензія серії АА № 779145 (75100, м. Цюрупинськ, Житлоселище, буд. 21, кв. 10, т. 8 (0552) 26-40-37).

Господарським судом АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) в рамках справи про банкрутство №2-11/3210-2006 відкрита ліквідаційна процедура ТОВ «Краснознаменське» (АР Крим, Красногрвардійський р-н, с. Краснознаменка, вул. Шкільна, 1, код 00854085, рахунок №26001327366051 в КРУ Приватбанк м. Сімферополь, МФО 324214).

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Данілко Інна Анатоліївна (ліцензія серія АБ №216872 від 28.03.2005 р., 95023, м. Сімферополь-23, а/с 780). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 31.01.2006 р. по справі №42/131Б визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру ТОВ НВП «Кріос, ЛТД», юр. адреса: 83112, м. Донецьк, вул. Горлівська, 2, код ЄДРПОУ 13478341, п/р 26001980855, Донецька обласна філія АКБ УСБ, МФО 334011.

Ліквідатором призначено Вишневську Наталію Миколаївну (ліцензія №668268), контакт. телефон: (062) 348-60-62.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 календарних днів з дати опублікування об'яви.

ТОВ АФ «Терн»,

інд. код 03777812, 42110, Сумська обл., Недригайлівський район, смт. Терни, вул. Чапаєва, 1, повідомляє про проведення загальних зборів власників майнових паїв товариства, що відбудуться 17.03.2006 р. о 13:00 за вищевказаною адресою.

Довідки за тел.: (0542) 215-140.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та Кам'янсько-Дніпровське міське комунальне підприємство опалювальних мереж

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі розпорядження майном.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот №1: Будівлі, споруди та обладнання, розташовані за адресою: Запорізька область, м. Кам'янка-Дніпровська. Початкова ціна продажу лоту 65295,00 грн., з ПДВ.

Склад майна та умови участі в публічних торгах (аукціоні) на сайті: www.bankrot.zp.ua та за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 17 березня 2006 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) Постановою від 31.01.2006 року по справі №6/299-8/289 Приватне підприємство «Рембуд Люкс» (79038, м. Львів, вул. Зелена, 238; код ЄДРПОУ №22563119) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АА №484203 від 04.02.2003 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71-б, кв. 3).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня виходу оголошення.

Печатки, штампи, установчі документи, статут, свідоцтво про реєстрацію, свідоцтво платника ПДВ ПП «Рембуд Люкс» втрачено, вважати недійсними.

Господарський суд АРК (95000, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18) порушив справу №2-26/10910-2005 про визнання банкрутом боржника Поштовського підприємства «Комунсервіс». Ухвалою підготовчого засідання від 28.07.2005 р. боржник був визнаний банкрутом та відкрита процедура розпорядженням майном боржника.

Згідно постанови Господарського суду АРК №2-26/1185-2006 від 17.01.2006 р. у відношенні боржника відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений Дербін Володимир Леонідович, що має ліцензію арбітражного керуючого серії АБ 116219 від 24.12.2004 р., який мешкає за адресою: м. Сімферополь, вул. Спера, 6, кв. 47.

Заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) постановою від 30.01.2006 р. по справі №20/143б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Союзхімпром» (93000, Луганська обл., м. Рубіжне, вул. Леніна, буд. 4, к. 309, код ЄДРПОУ 30948802, р/р 26003565676280 в ТОБО ЛФ АКБ СР «Укрсоцбанк», МФО 304010) визнав ТОВ «Союзхімпром» банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру строком на 12 місяців до 30.01 2007 р.

Ліквідатором ТОВ «Союзхімпром» призначено арбітражного керуючого Птушка С. В. (ліцензія АБ №116222 від 30.12.04 р., який мешкає за адресою: 91006, м. Луганськ, кв. Ленінського комсомолу, буд. 4, кв. 109).

Постановою Господарського суду Запорізької області від 30.01.06 р. по справі №19/127(05) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо ТОВ "Армаліт", розташованого за адресою: 69093, м. Запоріжжя, вул. Зачиняєва, 158-А (код ЄДРПОУ - 32121699).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Багмета С.В., ліцензія АА №779159 від 22.07.04.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69104, м. Запоріжжя, а/с 1064, тел. (0612) 17-66-17, 17-33-40)".

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 02 лютого 2006 року порушено провадження у справі №5/2-06 про банкрутство Спільної українсько-польської компанії з іноземною інвестицією «Содас» (21050, м. Вінниця, вулиця Соборна, 50, р/р 2600730147 в ОПЕРВ Ощадбанку м. Вінниця, МФО 302076, ЄДРПОУ 20040125, ІПН 200401202287), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Болховітіна Віталія Михайловича (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2-А, к. 602, ліцензія АА №630030 від 18.11.03 р., тел.: 52-03-41, моб. тел.: 8-067-674-20-35.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушено справу № 12/12-Б-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Сиваш» (75556, Херсонська обл., Генічеський район, с. Новодмитрівка, вул. Шевченко, 10, код ЄДРПОУ 30874799).

Розпорядником майна боржника призначено Кузнецова Дмитра Леонідовича (ліцензія серії АА № 783153, Херсонська область, смт. Новотроїцьке, вул. Робітнича, 19).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Луганської області (пл. Героїв ВВВ, 3-а, м. Луганськ, 91000) ухвалою від 23.01.06 р. порушено провадження по справі №20/200б про банкрутство Комунального підприємства «Управління житлово-комунального господарства №2» (м. Молодогвардійськ, вул. Молодіжна, 5, Луганської області, 94415, р/р 260053013770 у філії відділення №3121 ВАТ «ДОБУ» м. Краснодона, МФО 364014, код ЄДРПОУ 24183577.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Чугунову Віру Олексіївну (м. Луганськ, вул. Лутугинська, буд. 123, кв. 6).

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, Майдан Путятинський, 3/65) від 09.02.2006р. по справі № 4/21»Б» визнано банкрутом Приватне підприємство «Квант-Тур», адреса: 10000, м. Житомир, вул. Пушкінська, 44, код ЄДРПОУ 30973818, р/р 26009313098001 в ЖФ АКБ «Мрія», р/р 26000313692501 в АКБ «ТАС-КомерцБанк» у м. Києві.

Ліквідатором призначено Житомирську об'єднану державну податкову інспекцію, адреса: м. Житомир, пл. Перемоги, 2, тел. (0412) 41-88-78.

До відома громадськості.

ТОВ "КМТ - Енергія",

код ЄДРПОУ 33818962, Україна, 61091, м. Харків, вул. Танкопія, 13/5, к. 4, подало до НКРЕ України заяву про видачу ліцензії на право здійснення підприємницької діяльності з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом. Місце здійснення діяльності - територія України.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ!
Правління ЗАТ «Українські радіосистеми»

повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 04 квітня 2006 року о 10.00 год. (за московським часом) за адресою: Росія, м. Москва, вул. 8 Марта, 10, будівля 2. Реєстрація учасників зборів відбудеться за адресою: Росія, м. Москва, вул. 8 Марта, буд. 10, будівля 14, з 9.00 год. до 10.00 год. (за московським часом).

Порядок денний:

1. Схвалення рішень попередніх загальних зборів акціонерів від 10 листопада 2005 року.
2. Зміни та доповнення до статуту товариства шляхом викладення та затвердження статуту у новій редакції.
3. Затвердження змін, та доповнень до статутів ТОВ «Фестен» та ТОВ «Технобуд» шляхом затвердження нової редакції статутів ТОВ «Фестен» та ТОВ «Технобуд».
4. Приєднання до ЗАТ «Українські радіосистеми» ТОВ «Фестен» і ТОВ «Технобуд» та їх ліквідація, у зв'язку з приєднанням.
5. Призначення нового реєстратора для ведення реєстру акціонерів товариства та припинення відносин з ведення реєстру акціонерів з існуючим реєстратором товариства.
6. Створення нових філій, відділень товариства, затвердження положень про них, ліквідація деяких філій товариства, затвердження змін до положень, що регулюють діяльність деяких існуючих філій товариства.
7. Будь-які інші питання, запропоновані акціонерами в порядку, передбаченому законодавством.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з чинним законодавством.

З матеріалами порядку денного загальних зборів акціонери можуть ознайомитися, звернувшись за адресою: м. Київ, вул. Тульчинська, 6.

Телефон для довідок: +38 044 501-00-55.

Правління Товариства.

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 13.12.05 року у справі № 6/264-8/248 визнано банкрутом Районне виробниче управління житлово-комунального господарства, юридична адреса: 82500, вул. Д. Галицького, 26, м. Турка Львівської області, ЄДРПОУ 03348838, р/р 26003336902001 у ЗГРУ КБ «Приватбанк», МФО 325321. Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Череватого Любомира Богдановича, ліцензія серії АА № 630123 від 08.01.04р., який проживає: 79022, вул. Городоцька, 277, м. Львів.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) ухвалою від 23.12.2005 року порушив провадження по справі № 6/298-29/395 про банкрутство ПП «Західтехнопроект», юридична адреса: пл. Галицька, 15, м. Львів, ЄДРПОУ 30706114, р/р 260070013008 в Львівській філії «Український кредитний банк», МФО 325871). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича, ліцензія серії АБ № 116089 від 25.11.04 р., який проживає: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 400/8.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) ухвалою від 11.07.2005 року порушив провадження по справі № 6/161-5/63 про банкрутство ТзОВ «Леофарм», юридична адреса: п-т Червоної Калини, 79, м. Львів, ЄДРПОУ 22380380, р/р 260063011456 в Львівському виділенні Ощадбанку № 6319, МФО 385048). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Литвина Ігоря Михайловича, ліцензія серія АБ № 116063 від 05.11.2004 р., який проживає: вул. Сірка, 23/37, м. Львів.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 22.12.2005 року по справі № 6/266-8/250 визнано банкрутом ПП «Тур», юридична адреса: 80500, с. Станіславчик Бродівського району Львівської області, код ЄДРПОУ 31143821, р/р 26041599, 260035379 у в ЛОД АППБ «Аваль», МФО 325570). Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дуплику Павла Георгійовича, ліцензія серії АА № 216942 від 28.04.05 р., який проживає: 82100, вул. Котляревського, 55, м. Дрогобич Львівської області.

Печатки, штампи, свідоцтво про державну реєстрацію, статутні документи підприємства вважати недійсними.

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, пул. Личаківська, 128) ухвалою від 05.12/2005 року порушив провадження по справі № 6/284-29/382 про банкрутство ПП «Сатім», юридична адреса: 79015, вул. Тургеньєва, 76/39, м. Львів, ЄДРПОУ 22379342, р/р 2600211936 у Облдирекції АППБ «Аваль», м. Львів, МФО 325570; р/р 260043001973 у філії ВАБ «Вабанк», м. Львів, МФО 325763; р/р 26002000410840, 26003000410980, 26004000410978 в ФЛРУ АТ «Індустр.-Експорт. Банк», МФО 325279. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича, ліцензія серії АБ № 116089 від 25.11.04 р., який проживає: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 400/8.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Порушено справу про банкрутство ПП «Кримбудсервіс» (95000, м. Сімферополь, вул. Поповкіна, 18-А, кв. 63, р/р 260033000450 КРФ АТ ЗУКБ м. Сімферополь, МФО 324913, код ЄДРПОУ 32304047). Справа слухається в Господарському суді АРК (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18), № справи 2-29/1340-2006. Розпорядником майна призначено Беловенцева Володимира Афанасійовича (ліцензія АБ № 216898 від 07.04.05, адреса: м. Сімферополь, пр. Побєди, 214, кв. 106).

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановою по справі №01/410 від 31 січня 2006 року визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Слов'янський», юридична адреса: 18023, Черкаська обл., Соснівський р-н, м. Черкаси, вул. Одеська, 8, корп. 43, кв. 358, код ЄДРПОУ 32778285, р/р 6007104613101 в КБ «Експобанк», МФО 322294 і відкрив ліквідаційну процедуру.

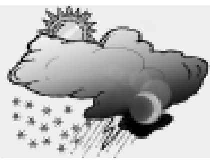
Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Нестеренко Романа В'ячеславовича, м. Київ, вул. Щербакова, 56/7, оф. 21, тел. 422-25-36.

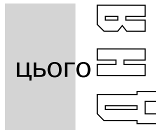
Претензії приймаються протягом одного місяця з дня публікації даного оголошення.

ПАРНАСик

СЕРЕДА, 15 ЛЮТОГО 2006 ■ № 29 (3779)

16 лютого в Україні без істотних опадів, лише в західних областях та в Криму часом сніг, мокрий сніг, місцями налипання мокрого снігу. На дорогах ожеледиця. Температура вночі 11—16, вдень 4—9 градусів морозу, в західних областях вночі 7—12⁰ морозу, вдень 0—5⁰ морозу; на Південному березі Криму вночі 1—6 градусів морозу, вдень 1—6⁰ тепла





15 ЛЮТОГО

■ *1841 р. У Харкові видано літературний альманах «Сніп».* ■ *1857 р. Не стало композитора Михайла Глинки, основоположника російської класичної музики.* ■ *1866 р. Народився літературознавець та історик Гнат Житецький.* ■ *1906 р. Народився Муса Джаліль, татарський поет, Герой Радянського Союзу.* ■ *1914 р. У Києві при судовій палаті створено Кабінет наукової судової експертизи.* ■ *1922 р. У Гаазі відбулася перша сесія постійно діючого Міжнародного Суду.* ■ *1989 р. Завершено виведення радянських військ з Афганістану.*

■ **З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ**

Музикант Лагутенко заважає сусідам



Ілля Лагутенко не на жарт хвилюється за свою власність. Головного «мумій троля» намагаються позбавити належної йому нерухомості в центрі латвійської столиці: міська влада звинувачує музиканта в несумлінному володінні майном.

Навесні минулого року лідер російської музичної групи «Мумій троль» придбав у власність частину особняка в самому центрі старої Риги. Сусідами його стали багаті ризькі бізнесмени, які викупили більшу частину будинку для того, щоб, оновивши комунікації, влаштувати тут готель або офісний центр. Навіщо їм Лагутенко? Тепер місцева влада намагається позбавити Іллю законно придбаної частки.

Ума Турман стала лицарем

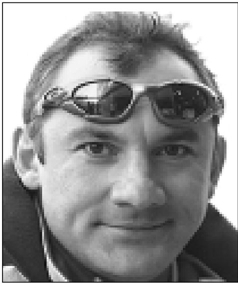


Актриса отримала орден лицаря Літератури та Мистецтв з рук директора Канського кінофестивалю Жиля Джейкоба. Він назвав Уму найчарівнішою актрисою Сполучених Штатів.

Незважаючи на те, що престижних нагород у колекції актриси достатньо, вона не приховувала радості від того, що стала лицарем. «Я дуже вражена та схвильована цією нагородою. Це ніби магічне втручання в моє життя — я отримую лицарський орден за те, що мені пощастило знятися в чудових стрічках. Франції я не зможу повернути навіть соту частку того, що ця країна зробила для мене», — сказала Турман.

Ролі у стрічках «Небезпечні зв'язки» (1988 рік), «Кримінальне чтиво» (1994) та обидві частини «Вбити Білла» принесли Умі Турман статус американської актриси класу А. Отримавши нагороду, Ума зробила майже сотню реверансів перед представниками французької кіноакадемії.

Фоменко маскується



У популярного шоумена Миколи Фоменка на обличчі вискочили прищі. Це трагедія і для підлітка, не кажучи вже про публічного 43-річного секс-символа.

Щоб позбутися проблем, Микола зачастив у солярій, через що став схожий на арапа, але навіть сильна засмага не допомогла уражений шкірі. Тоді Фоменко звернувся по допомогу до театральних гримерів.

Кажуть, перед виходом з дому Микола густо покриває обличчя спеціальною тональною пудрою. А тюбик з рятівним засобом кладе в сумочку дружині-красуні Марії Голубкіній, що не відходить від коханого чоловіка ні на крок.

До Борі Мойсеєва залицяється нечиста сила

Співак Борис Моисеєв давно вже будує в елітному селищі Барвиха під Москвою свій міні-палац. Але, схоже, раніше за нього в особняку оселилася... нечиста сила.

Недавно будівельники взялися за установку в будинку пластикових вікон. Але коли вони прийшли вранці подивитися на засклену веранду, то побачили, що всі шибки потріскалися. У цей само день на очах всієї бригади несподівано полопалися шибки в кімнаті на другому поверсі. Господар особняка цим розповідям не вірив, поки, приїхавши до Барвихи, особисто не побачив кульмінацію історії: на очах співака в зимовому саду впала скляна стеля!

Самостійно боротися з поганню, яка, на думку Бориса, винувата в цих руйнуваннях, він не наважився. І збирається днями привезти в будинок екстрасенса.

Мрія — зіграти в Карнегі-холі

■ **ЧАС НОТ**

Музикою Наталка Кравченко почала займатися з шести років. Свідомо. Дівчинка змусила батьків відвести її до музичної школи. Вчилася майбутня піаністка в Білоцерківській школі мистецтв. (Свого часу тут вивчали ази вокалу і сольфеджіо Таїсія Повалій і Олександр Злотник.) Потім з відзнакою закінчила Київське музичне училище імені Р. Глієра. 1992 року Н. Кравченко одержала першу серйозну нагороду — третю премію на Міжнародному конкурсі молодих виконавців імені М. Лисенка. Потім — консерваторія й участь у професійних конкурсах...

1999 року Наталія створює камерний ансамбль «Равісан» (скрипка, віолончель, фортепіано), що одержав «прописку» в Національному будинку органної і камерної музики. Довгий час головним сценічним майданчиком колективу була Андріївська церква.

Для Наталії важлива концепція музичного твору, те, що людина хоче сказати своїм виконанням. За її словами, дехто грає, сам не розуміючи, для чого. Піаністка вважає, що техніка необхідна, щоб вміти донести до слухача своє розуміння і відчуття музики.

— Я неодмінно звертаю увагу на авторський текст. На жаль, багато хто сьогодні про це забуває, починається привнесення свого бачення найчастіше на шкоду оригіналу, — каже Н. Кравченко.

Таке трепетне і фахове ставлення до музики Наталія Кравченко втілила в концертному проекті «Різдвяні зустрічі», ініціатором і організатором яких вона виступила. Її підтримали народні артисти України, лауреати Національної премії імені Тараса Шевченка Анатолій Баженов (скрипка) і Володимир Гришко (тенор), народна артистка України Людмила Ларикова (сопрано), заслужені артисти України Іван Кучер (віолончель) і Віктор Тимець (кларнет), а також камерний ансамбль «Равісан». У їхньому виконанні звучали шедеври світової класичної камерної музики. Наталія сподівається, що такі вечори стануть гарною традицією, і мріє згодом зіграти в Карнегі-холі.

Олег БАЙДА.

На знімку: піаністка Наталія Кравченко.



Що читають політики

Завершився Форум видавців у Верховній Раді за участю 78 українських видавництв. З перших осіб держави виставку відвідали Володимир Литвин, Віктор Ющенко та Юрій Єхануров. За оглядом і купівлею книжок була помічена приблизно третина депутатського корпусу. Відносно мало купували белетристики, відносно багато — словників, довідників. Кілька партій заявили про намір включити пункт про підтримку української книги до своїх передвиборних програм. Форум видавців мав на меті ознайомити депутатів з українськими книжками, письменниками, видавцями та почати діалог із законодавчою владою для подолання депресивного стану вітчизняного книговидання.

Як продавалися книжки на форумі? Ось рейтинг, з першого до дев'ятого місця:

1. 100 казок. «А-ба-ба-га-ла-ма-га», 45 грн. (продано майже 100 примірників).
2. Волод. Кубійович. Географія України та суміжних земель. «Обереги», 49 грн.
3. Оксана Забужко. Let My People Go. 3б. статей про помаранчеву революцію. «Факт», 10 грн.
4. Г. Сковорода. Твори в 2 томах. «Обереги», 40 грн.
5. Ліза та її сни. «А-ба-ба-га-ла-ма-га», 25 грн.
6. Василь Стус. Палімпсест. Поезія. «Факт».
7. Банківська система України. Навч. посібник (С. Мочерний, Л. Тришак). «Тріада плюс».
8. Абетка. «А-ба-ба-га-ла-ма-га», 25 грн.
9. Дитячі розмальовки. «Навчальна книга-Богдан», 90 коп.

Вл. інф.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.



Сторінка підготовлена за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а. Зам. 011

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2. Зам.82

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13. Зам. 625

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos